

I. DISPOSICIONS GENERALS

PREFECTURA DE L'ESTAT.

6732 *Llei orgànica 3/2013, de 20 de juny, de protecció de la salut de l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.*

JOAN CARLES I

REI D'ESPANYA.

A tots els que la present veren i entengueren.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat i Jo vinc a sancionar la següent llei orgànica.

PREÀMBUL

I

La promulgació de la Llei orgànica 7/2006, de 21 de novembre, de Protecció de la Salut i de Lluita contra el Dopatge en l'Esport va suposar una fita fonamental en la història de la lluita contra el dopatge en el nostre ordenament jurídic. Aquesta norma contenia un complet sistema de disposicions que conceptuaven el dopatge com una xacra que afectava diversos béns jurídics dignes de protecció com eren la salut dels esportistes, el joc net en l'esport i la dimensió ètica d'aquest. Aquesta norma contenia també importants disposicions relacionades amb la protecció de la salut, que ara el legislador entén que s'han de reforçar, aprofundint en la línia empresa en l'anterior norma. L'evolució de les pràctiques detectades en matèria de dopatge ha fet necessari introduir un conjunt de modificacions d'índole legal que garantisquen els instruments necessaris per a combatre de la manera més eficaç possible aquesta xacra que afecta el món de l'esport.

A aquesta circumstància se suma la dificultat trobada a l'hora de poder aplicar algunes de les disposicions previstes en la Llei, per la qual cosa s'estima imprescindible avançar en la línia fixada, de tal manera que es pugui donar una resposta àgil a les noves circumstàncies pròpies d'un fenomen, canviant i singularment greu, com el que regula aquesta norma.

Així mateix, les successives modificacions operades en aquest àmbit en el pla internacional, amb el qual Espanya ha vingut assumint un alt compromís en la lluita contra el dopatge i que es va traduir, entre altres aspectes, en la ratificació, pocs mesos després de la promulgació de la Llei, de la Convenció Internacional contra el dopatge en l'esport de la Unesco, feien ineludible abordar aquestes reformes. Així, aquest text imposa als Estats que l'hagen ratificat una sèrie d'obligacions en matèria de lluita contra el dopatge, no sent la menys important aquella que obliga els Estats membres a garantir l'eficàcia del Codi Mundial Antidopatge. Aquest text és el resultat de la labor de l'Agència Mundial Antidopatge, així com una manifestació del compromís dels signataris de la Convenció per ser participants en el procés constant d'harmonització i internacionalització de la normativa de lluita contra el dopatge.

L'última modificació del Codi Mundial Antidopatge va tindre lloc al gener de 2009 i, des d'aqueixa data, s'havien revelat unes certes incongruències entre la normativa espanyola i les noves disposicions del Codi. En conseqüència, a més de per les raons abans exposades, l'obligada adaptació de la normativa espanyola al Codi Mundial Antidopatge derivava en la necessitat d'adoptar mesures de caràcter legislatiu que pal·liaren aquesta situació. D'aquesta manera, el present text contempla una nova regulació íntegra del marc jurídic aplicable a la protecció de la salut i a la lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva, posant l'accent en la importància d'establir un acabat sistema

de protecció de la salut que beneficie, des de tots els punts de vista, als principals receptors de la present norma, que són les persones que desenvolupen qualsevol activitat esportiva.

Seguint aquest argument, la present Llei excedeix amb molt del que seria una simple norma antidopatge. Per contra, la intenció del legislador és incloure un potent sistema de protecció de la salut per als qui realitzen qualsevol activitat esportiva, prestant especial atenció al grau d'exigència física i, per tant, al risc que es derive de l'activitat esportiva en qüestió, així com als supòsits en els quals participen menors d'edat.

De la mateixa manera, la nova Llei tracta de configurar el dopatge des d'una perspectiva integral i com un element més dins del sistema de protecció de la salut dels esportistes, a l'una que una xacra que afecta la protecció de la salut dels esportistes, al joc net en l'esport i a la pròpia dimensió ètica d'aquest. Aquesta idea pot considerar-se com un element essencial que inspira la nova regulació, en la qual els aspectes relacionats amb la lluita contra el dopatge són importants, però no més que els que afecten la salut dels esportistes, a la prevenció dels riscos que puga suposar el desenvolupament de l'activitat esportiva i a l'establiment de mesures positives d'acció dels poders públics, que permeten aconseguir que la pràctica esportiva es realitzi en condicions idònies.

II

La nova norma conté criteris clars per a permetre als responsables de la lluita contra el dopatge dirigir els seus esforços als grups esportius de major risc. No es tracta, per tant, d'una qüestió merament quantitativa, sinó qualitativa. En la lluita contra el dopatge els èxits no sorgeixen de la realització d'un elevat nombre de controls, sinó de la correcta planificació i execució d'aquells. Per aquesta raó, no és tan important l'amplitud de la població potencialment subjecta a controls, com la correcta selecció dels destinataris d'aquests.

Per contra, les mesures de protecció de la salut en l'esport tenen una vocació molt més general. Sens dubte, algunes mesures han de dirigir-se només cap als grups de major risc, bé per la intensitat de l'activitat esportiva en qüestió, bé per la naturalesa dels esportistes que la practiquen, però la veritat és que la norma conté un bon nombre de mesures que es dirigeixen a la població que practica qualsevol tipus d'activitat esportiva, siga competitiva o per raons de pur oci o salut.

III

Dins de l'articulat de la Llei, el títol I, que és el que estableix les disposicions generals, es divideix en dos capítols, el primer dels quals fa referència a l'àmbit d'aplicació de la Llei, i els seus dos aspectes més nous són el nou model de protecció de la salut i l'àmbit d'aplicació diferenciat de les mesures específiques aplicables a la salut i al dopatge. El primer capítol s'inicia amb la previsió de la actuació dels poders públics en matèria de protecció de la salut en la pràctica esportiva i conté les definicions relatives a la protecció de la salut en l'esport, el dopatge en l'esport amb llicència esportiva i el dopatge en la pràctica esportiva general.

El capítol II s'ocupa de la organització administrativa per a la protecció de la salut i la lluita contra el dopatge, definint les competències estatals, de les Comunitats Autònomes i d'altres entitats en la protecció de la salut dels esportistes en general i, en el dopatge en particular, així com les competències atribuïdes a la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Respecte de la primera de les dues qüestions, la Llei insisteix en la necessitat que el sistema s'aplique a través de la cooperació interadministrativa i amb les entitats privades que actuen com a agents de l'activitat esportiva. Igualment, es reconeix i respecta íntegrament el marc competencial propi de les Comunitats Autònomes, especialment pel que fa a la lluita contra el dopatge en el marc de l'esport federat autonòmic.

Respecte de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, la nova norma li atribueix el protagonisme màxim respecte dels subjectes inclosos en el seu àmbit d'aplicació, no sols en l'aspecte tècnic, com fins ara, sinó pel que fa a la planificació i a la realització dels controls, a diferència del sistema anterior. En conseqüència, la tramitació dels procediments sancionadors passa a ser assumida per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i s'enforteix el règim d'independència de l'organisme públic, vertadera garantia jurídica per als interessats respecte de l'actuació de la Agència en els procediments sancionadors.

El nou sistema presenta una característica d'actuació administrativa única, residenciada en un sol organisme públic, la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que aglutinarà en el seu si totes les competències que el sistema anterior repartia entre diferents entitats, la qual cosa contribuirà a evitar possibles disfuncions i ajudarà a l'establiment d'una sèrie de criteris d'interpretació de la norma que siguin homogenis i constants i que contribuïsquen a enfortir la seguretat jurídica en la lluita contra el dopatge.

L'Agència passarà, d'aquesta manera, a assumir les competències que el Consell Superior d'Esports venia exercint en relació amb la protecció de la salut dels esportistes. Aquesta mesura suposa un notable enfortiment de la nova Agència en tots els aspectes i ha de convertir-la, una vegada que es produïska l'assumpció de les noves funcions amb l'entrada en vigor d'aquesta norma, en el referent fonamental de la protecció de la salut en l'activitat esportiva.

Així mateix, es preveu que l'Agència pugui assumir les competències sancionadores pròpies de les Comunitats Autònomes en els casos en què aquestes ho decidisquen, prèvia la conclusió del corresponent conveni de col·laboració, i es contempla que entre els òrgans de la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport figure un òrgan de coordinació amb les Comunitats Autònomes i que aqueixa participació s'estenga als esportistes a través d'un òrgan específic en la seua estructura. Finalment, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport continua sent l'òrgan encarregat de la col·laboració amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i amb el poder judicial.

IV

El títol II de la Llei és el més extens i s'estructura en quatre capítols, el primer dels quals es dedica al dopatge.

És important destacar que una de les preocupacions essencials del legislador ha sigut la de recollir els compromisos internacionals assumits per Espanya, així com satisfer les legítimes aspiracions dels esportistes, els qui tenen dret al fet que es respecten els seus drets fonamentals i la seua dignitat. Per això, el sistema contingut en la Llei tracta d'adaptar la legislació espanyola a les peculiars fórmules de repressió del dopatge que es contenen en el Codi Mundial Antidopatge, qüestió no sempre senzilla en tractar-se d'una norma internacional de tall anglosaxó i que parteix d'uns certs principis diferents als nostres, com és el cas del termini de prescripció de huit anys i altres similars. I aquesta adaptació té lloc amb ple respecte als drets fonamentals dels implicats en el sistema. Cert és que l'establiment d'un sistema eficaç de prevenció del dopatge implica un notable sacrifici en unes certes ocasions, però també ho és que la gravetat del fenomen combatut justifica aquests sacrificis, que en cap cas suposen l'afectació constitucional dels drets dels subjectes de l'esport. Per totes aquestes raons, el Codi Mundial Antidopatge ha de configurar-se com un element central d'interpretació de les normes de la Llei que s'ocupen d'aquesta qüestió, de manera que els dubtes que la seua aplicació pugui plantejar hauran de resoldre's a la llum dels preceptes, comentaris i principis del Codi.

Quant al contingut específic d'aquest capítol, el primer que destaca és l'àmbit d'aplicació, que aconsegueix als esportistes amb llicència estatal o autonòmica homologada que participen en competicions oficials d'àmbit estatal, al que es veu denominant l'entorn de l'esportista i als esportistes estrangers que es troben en

Espanya en determinats casos. Una novetat interessant és la que inclou als esportistes que hagueren estat en possessió de la llicència i no ho estigueren en el moment d'iniciar-se el procediment sancionador i aquells que hagen simulat haver abandonat la pràctica esportiva sense haver-lo fet en realitat.

Es defineixen els tipus de controls, en competició o fora d'ella i, dins d'aquests últims, els controls per sorpresa o amb cita prèvia.

La Llei també inclou altres obligacions clàssiques en aquesta matèria, com les que s'imposen en matèria de localització habitual dels esportistes i en matèria de comunicació dels tractaments mèdics que estiguen seguint en el moment de sotmetre's a un control de dopatge. A més, s'estableix la possibilitat de realitzar controls als esportistes amb llicència estrangera que es troben a Espanya, preveu els controls que es realitzen en les competicions internacionals que se celebren al nostre país, així com els que puguen realitzar les organitzacions internacionals antidopatge a esportistes amb llicència espanyola.

La secció 2a inclou novetats significatives. En primer lloc, recollint l'experiència acumulada en els últims anys, s'adapta l'exigència que els controls de dopatge es realitzen sota la responsabilitat d'un metge, per aquest mateix, o per una altra persona de personal sanitari degudament habilitat, per a limitar-la als casos en què la seua presència es considere imprescindible per la existència de determinats tipus d'actes mèdics, com serien els controls de dopatge que consistisquen en l'extracció de sang de l'esportista. No quedaran subjectes a la mateixa obligació, per tant, els controls que consistisquen simplement en la presa de mostres d'orina dels esportistes. La pròpia naturalesa de l'acte en qüestió no exigeix la presència d'aquesta mena de persones i, per tant, podrà ser realitzada per personal degudament habilitat encara que no tinga la condició abans exposada. No obstant això, amb la finalitat que tot el personal habilitat estiga subjecte a la mateixa mena d'obligacions professionals, pel que fa al deure de guardar sigil de qualsevol informació o dada que pogueren conèixer en l'exercici de les seues funcions, s'estableix una obligació específica de guardar el secret d'aquestes informacions i un règim sancionador per als casos d'infracció d'aquesta obligació. En segon lloc, la Llei determina que la franja horària en la qual no podran realitzar-se controls quedarà compresa entre les onze de la nit i les sis del matí. Aquestes mesures contribueix a reforçar la seguretat jurídica i a garantir el degut descans nocturn i la intimitat dels esportistes. Ara bé, en línia amb el que disposa el Codi Mundial Antidopatge, la norma no pot ser tan rígida que no permeta alterar aquest règim en casos excepcionals. Per aquesta raó, d'acord amb el Codi i amb les degudes garanties, serà possible la realització de controls fora d'aquest horari en casos degudament justificats, de tal manera que aquesta justificació, juntament amb el principi de proporcionalitat d'aquesta mesura, suposarà una adequada coordinació entre la protecció dels drets legítims dels esportistes i la necessària eficàcia de les normes jurídiques de lluita contra el dopatge.

Finalment, dins de les obligacions principals que afecten els esportistes, s'inclou, de manera taxativa, l'obligació de sotmetre's als controls. Aquesta obligació, no obstant això, no està exempta de drets, perquè els esportistes tindran dret a rebre la notificació del control, a ser informats dels drets i obligacions que els corresponguen, dels tràmits essencials del procediment i del seu dret a la protecció de dades. Aquests drets són un element fonamental del sistema establert en la Llei i la pròpia Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de vetllar perquè en tot cas siguin degudament atesos.

Pel que fa a les obligacions accessòries, la més important és la relativa al llibre registre de tractaments mèdics, que es manté com una garantia per a l'esportista i per als professionals sanitaris que li assisteixen habitualment.

Aquesta secció finalitza amb la regulació de les autoritzacions d'ús terapèutic, respecte de les quals es manté un sistema que permetrà a l'esportista, que gaudi d'una autorització d'aquesta naturalesa, quedar exempt de la responsabilitat disciplinària relativa a la utilització dels productes dopants per als quals estiga degudament autoritzat.

La Llei, igualment, estableix un sistema de comunicació per a assegurar la deguda coordinació de les diferents organitzacions antidopatge, competents per a atorgar-les.

La secció 3a regula tres qüestions essencials. La primera és la que es refereix a la definició dels controls de salut i als controls de dopatge i tracta de diferenciar nítidament totes dues figures amb la finalitat d'evitar la confusió que algunes normes havien generat.

En segon lloc, aquesta secció conté, tant la planificació dels controls com la definició de les competències per a la realització d'aquests. De manera congruent amb l'atribució de la competència sancionadora, amb caràcter general, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, s'estableix que serà a aquest organisme públic al qual corresponga la realització de la planificació i l'execució dels controls.

La norma conté elements que permetran a l'Agència adaptar la planificació a les circumstàncies concurrents en cadascuna de les modalitats esportives i tenint en compte el tipus de competicions per a les quals es preparen els esportistes que les practiquen. Es preveu la col·laboració de les Federacions esportives en l'elaboració de la planificació, però no en la seua definició i coneixement posterior i s'estableix un mecanisme de cooperació amb el Consell Superior d'Esports amb vista a aconseguir la màxima eficàcia en aquesta labor.

Una altra novetat que conté la Llei, en aquest punt, és la possibilitat que el Director de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugui ordenar controls específics, fora de la planificació, a esportistes que tinguen llicència estatal. La planificació serà secreta i no podrà ser publicada ni divulgar-se, constituint la vulneració d'aquesta obligació una infracció sancionable conforme a la Llei.

V

El capítol II d'aquest títol II és el més extens de la Llei i el que es refereix al règim sancionador en matèria de dopatge. Consta de tres seccions, la primera de les quals es refereix a la responsabilitat de l'esportista, als tipus infractors, a les sancions i al règim de determinació de la responsabilitat, constituint el vertader nucli sancionador de la Llei. D'entre les novetats més importants cal destacar, en primer lloc, la correcció del règim de subjecció a les responsabilitats descrites en la Llei, tant de l'esportista, com de l'entorn d'aquest.

En segon lloc, s'estableix la tipificació de les infraccions en matèria de dopatge, de manera que siguin ajustades al que s'estableix en el Codi Mundial Antidopatge. En aquest punt específic procedia, en línia amb la posició del Consell d'Estat, millorar la redacció dels tipus infractors especialment pel que fa a dues matèries, les temptatives, que ara es descriuen de manera sistemàtica, i la presència de criteris de valoració de la prova dins de la definició dels tipus infractors. En aquest aspecte, s'ha fet un esforç perquè aquesta circumstància no es produísca respecte de les infraccions molt greus, encara que respecte de la infracció corresponent a la presència de substàncies específiques, a la utilització, ús o consum d'aquestes, o a la seua possessió, la demostració de determinats aspectes per part de l'esportista es configura, de conformitat amb el que es disposa en el Codi Mundial Antidopatge, com un element diferenciador amb les infraccions molt greus. A més, com a novetat afegida, s'inclou un nou tipus infractor, per incomplir les obligacions relacionades amb la confidencialitat de la planificació.

Quant al règim de sancions, cal diferenciar les que s'imposaran als esportistes i les que s'imposaran a l'entorn de l'esportista. Respecte de les primeres se suavitza lleugerament el règim corresponent a la primera infracció, mentre que s'endureix respecte de la segona i posteriors infraccions. Un dels problemes que presentava l'adequació del règim sancionador contingut en el Codi Mundial Antidopatge era, precisament, la complexitat del precepte que havia de regular el règim sancionador, en cas de segona infracció o posteriors. Aquesta complexitat, destacada pel Consell d'Estat, ha fet que s'opte per remetre la qüestió als criteris

continguts en el Codi Mundial Antidopatge, amb la finalitat de no fer el text de la Llei més difícil d'entendre. Aquesta remissió ve completada per la presència d'un quadre il·lustratiu que es conté en l'annex II de la Llei i que permetrà als òrgans sancionadors aplicar adequadament aquest complex sistema.

Quant a les sancions imposades a l'entorn de l'esportista, bé siga als clubs i equips esportius, bé als tècnics, jutges, àrbitres, directius o resta del personal de les entitats esportives o bé siga als metges i personal sanitari de les entitats esportives, es produeix un enduriment de les sancions pecuniàries i una adaptació quant a la suspensió de la llicència al que estableix la normativa internacional. S'afegida una disposició específica per a aquelles persones que cometen les infraccions tipificades en la Llei sense disposar de llicència federativa o habilitació equivalent i s'estableixen mesures afegides a les habituals, considerant que, els qui estant en aquest cas, cometen infraccions molt greus incorreran en un supòsit de transgressió de la bona fe contractual i que, en aquests casos, serà possible donar trasllat als Col·legis Professionals corresponents, als efectes oportuns.

L'article 27 conté una nova redacció dels criteris per a la imposició de les sancions en matèria de dopatge. Sistematitzant els preceptes del Codi Mundial Antidopatge, s'estableixen una sèrie de criteris generals clàssics en el dret administratiu sancionador, criteris que es veuran complementats per la existència de circumstàncies eximentes, de circumstàncies atenuants i de circumstàncies agreujants de la responsabilitat disciplinària, establint la norma les conseqüències sancionadores de la aplicació de cadascuna d'elles. A més, la Llei diferencia dos conceptes, respecte de els quals s'havia generat una certa confusió i així, considera circumstància agreujant la reiteració de les conductes que impliquen la infracció de les normes antidopatge, mentre que considera reincidència la comissió d'una segona o ulterior infracció en el termini de huit anys, preveient conseqüències sancionadores diferents per a cadascun dels casos. D'altra banda, tenint en compte les exigències derivades de l'eficàcia de la lluita contra el dopatge, la Llei conté també disposicions relatives a la imposició de sancions pecuniàries i a la anul·lació de resultats. En aquest últim punt s'inclou la possibilitat d'anul·lar els resultats de les competicions, fins i tot en els supòsits en què la conducta descrita en el tipus infractor no vaja a portar aparellada la corresponent sanció, perquè es considera que la realització de la conducta ha pogut influir en el resultat de les competicions. Es tracta d'una mesura de justícia, aliena a qualsevol mena de sanció i que tracta de vetlar per la puresa del resultat de les competicions esportives.

Com a conseqüència pròpia de les sancions, s'estableix una regla específica per a recordar que la imposició de qualsevol sanció de les previstes en aquesta Llei constitueix un supòsit d'impossibilitat per a obtenir o exercir els drets derivats de la llicència esportiva.

La Llei aplica el sistema de reconeixement mutu de resolucions que estableix el Codi Mundial Antidopatge, amb la novetat, en aquest punt de la possibilitat que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugui no reconèixer aquestes resolucions quan siguin contràries als principis del Codi Mundial Antidopatge o quan s'hagen dictat per òrgan incompetent. De la mateixa manera es produeix una remissió a l'article 955 de la Llei d'Enjudiciament Civil pel que fa al reconeixement i execució de sentències i laudes arbitralers estrangers. Finalment, s'estableix una regla llargament sol·licitada al legislador com és la possibilitat de privació del suport financer o de les ajudes públiques relacionades amb l'activitat esportiva dels infractors.

Dins d'aquesta secció es troba una altra de les novetats rellevants de la present norma, en l'article 33, que sota la rúbrica de col·laboració amb les autoritats judicials, dissenya un sistema de col·laboració entre les autoritats judicials, competents per a instruir els procediments penals derivats de la possible comissió del delicte establert en l'article 361 bis del Codi Penal i les autoritats administratives encarregades de la tramitació dels procediments sancionadors en matèria de dopatge.

Encara que els supòsits en què pot existir identitat de fonament entre el tipus penal i el tipus sancionador administratiu es limiten als casos d'administració o trànsit

de substàncies o mètodes prohibits, era necessari establir un sistema que aconseguira dos efectes fonamentals: l'adequat respecte del principi *ne bis in idem* i la preferència de la jurisdicció penal d'una banda, i la consecució de l'efecte exigít pel Codi Mundial Antidopatge perquè, qualsevol que siga l'autoritat que sancione la Comissió d'una infracció en matèria de dopatge de les descrites en el Codi, es produïsquen les conseqüències que el mateix estableix. Per a aconseguir els dos objectius, la Llei dissenya un sistema en el qual, amb ple respecte a la independència judicial, es concedeix al Jutge d'Instrucció la possibilitat de sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, l'emissió d'un dictamen en el qual informe sobre la possible existència de perill per a la vida o la salut dels esportistes als qui se'ls haja administrat o proporcionat les substàncies o els mètodes prohibits. Aquest és, precisament, l'element diferencial entre el tipus penal i el tipus infractor en aquests casos. Una vegada emés l'informe, el Jutge d'Instrucció podrà decidir si escau continuar o no amb la instrucció del procediment penal. Si decidira que no procedeix continuar, l'Administració quedarà vinculada pels fets declarats provats en l'acte de sobreseïment lliure, a l'efecte de continuar amb els seus procediments sancionadors. A més, podrà sol·licitar del Jutge d'Instrucció, en qualsevol moment, que li proporcione els elements de prova, obrants en actuacions, que puguin ser necessaris per a la tramitació dels procediments sancionadors. No obstant això, l'atorgament d'aquestes proves per part de la autoritat judicial, haurà de fer-se de manera motivada i prèvia ponderació del principi de proporcionalitat, per a respectar adequadament els pronunciaments del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem en aquest punt.

En el cas que el Jutge considere que ha de continuar amb la tramitació del procés penal, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport estarà obligada a suspendre la tramitació dels seus procediments sancionadors en els quals aprecie identitat de subjecte, fet i fonament. No obstant això, abans d'adoptar la suspensió d'aquests procediments, l'Agència podrà procedir a acordar la suspensió de la llicència federativa de les persones contra les quals es dirigeix el procediment penal, prèvia audiència de l'interessat, i si escau de conformitat amb les normes internacionals i de la pròpia llei que regulen la matèria. Aquesta mesura està justificada pel fet que el propi Jutge instructor considere que ha de continuar amb la tramitació del procés penal, per existir indicis de la existència del delictes.

Finalment, s'estableix la possibilitat que l'autoritat judicial pugui acordar, d'ofici o a instàncies de l'Agència Espanyola de protecció de la Salut en l'Esport, la deducció del tant de culpa corresponent, si apreciara la possible existència d'infraccions administratives en matèria de dopatge.

D'altra banda, per a aconseguir l'efecte exigít pel Codi Mundial Antidopatge, s'estableix que la condemna per la comissió del delictes establít en l'article 361 bis del Codi Penal suposarà de manera automàtica, com a conseqüència associada al delictes, la impossibilitat d'exercir els drets derivats de la llicència federativa, per un període equivalent al que resultaria si el que s'haguera comés fora una simple infracció administrativa.

Pel que fa al procediment per a la imposició de sancions en matèria de dopatge, es preveu una nova definició de la competència per a tramitar els procediments disciplinaris. Per a permetre una adequada coordinació amb les normes internacionals pròpies de les organitzacions esportives d'àmbit internacional, s'estableix una clara distinció entre els esportistes subjectes a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i els esportistes oficialment qualificats per les Federacions o organitzacions internacionals com a esportistes de nivell internacional. Respecte d'aquests últims, l'Agència no té competències sancionadores, perquè la mateixa correspondrà, bé a les Federacions internacionals o bé a les Federacions espanyoles, en cas que l'Agència no haguera celebrat el corresponent conveni amb les primeres.

Aquest sistema, similar al de països com Gran Bretanya, es determinarà conforme al que establisquen les Federacions internacionals i està establít amb la finalitat de no imposar regles de competència a les Federacions internacionals i de permetre que siguin aquestes les que, en definitiva, establisquen el seu propi sistema. A més, en aquest últim cas, la normativa aplicable serà la pròpia de les Federacions internacionals

corresponents la normativa aplicable serà la pròpia de les Federacions internacionals corresponents, normalment el Codi Mundial Antidopatge.

Quant al procediment pròpiament dit, a més de les mesures provisionals a què es refereix l'article 38, s'estableix un procediment específic en el qual es produeixen diverses novetats. La primera d'aquestes novetats té a veure amb la millora del sistema d'iniciació dels procediments sancionadors. A ella cal afegir elements com ara una nova configuració del sistema de prova, més adaptada a l'ordenament jurídic espanyol, una adequada qualificació de la responsabilitat disciplinària, que ha d'allunyar-se dels pronunciaments doctrinals que tracten de considerar-la com una responsabilitat objectiva, i l'establiment d'unes certes presumpcions, establides en el Codi Mundial Antidopatge, que tenen per finalitat garantir l'eficàcia del sistema de lluita contra el dopatge.

Quant a la secció 3a, es contenen en ella les regles relacionades amb el recurs administratiu especial en matèria de dopatge en l'esport. Es tracta d'un recurs d'alçada impropí que es tramitarà davant el nou Tribunal Administratiu de l'Esport. Les novetats més significatives, respecte del recurs, es refereixen a la major precisió en el que concerneix a les resolucions recurribles i al compliment de les exigències que, en relació amb la legitimació per a recórrer, estableix la pròpia norma de l'Agència Mundial Antidopatge.

VI

El capítol III del títol II es refereix al sistema de protecció de la salut i, entre altres aspectes, articula un marc de col·laboració amb les Comunitats Autònomes per a facilitar una aplicació pràctica eficaç del model de protecció de la salut dels esportistes.

Constitueixen elements fonamentals del nou model de protecció de la salut en l'esport, mesures com l'establiment d'un sistema de reconeixements mèdics, més intens com més exigent siga l'activitat física a realitzar; l'obligació que els establiments relacionats amb la pràctica esportiva més exigent disposen de mitjans de lluita contra les malalties cardiorespiratòries agudes; l'establiment d'un sistema de targeta de salut dels esportistes d'alt nivell o de caràcter professional; o les noves mesures de protecció de la salut quan es finalitza l'activitat esportiva.

Totes aquestes mesures específiques es complementen amb l'establiment d'un Pla de Suport a la salut en l'àmbit de l'activitat esportiva, que determine els riscos comuns i específics, així com les mesures de prevenció, conservació i recuperació que puguin resultar necessàries en funció dels riscos detectats en els esportistes.

Finalment, la Llei estableix un sistema reforçat d'investigació especialitzada en matèria de protecció de la salut, tant en els aspectes mèdics purament preventius, com pel que fa a la necessitat de comptar amb mitjans adequats de prevenció i detecció del dopatge.

Totes aquestes noves iniciatives són atribuïdes a la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

El capítol IV recull mesures específiques de protecció de les dades sensibles que puguin quedar afectats per les actuacions en matèria de protecció de la salut i de dopatge. No es contenen excessives novetats respecte al que s'estableix en les normes anteriors, encara que sí que té lloc una millora tècnica en la redacció.

VII

El títol III s'ocupa de les polítiques públiques de control i supervisió dels productes susceptibles de produir dopatge. Diferència dos capítols, el primer d'ells rubricat mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complements nutricionals, en el qual s'estableixen mesures específiques que tenen per finalitat garantir l'adequat control per part de les autoritats públiques dels productes susceptibles de produir dopatge en l'esport. Aquestes mesures contribueixen a conèixer els productes dopants de què disposen les entitats esportives, així com el cicle

productiu i de distribució d'aquesta mena de productes fabricats a Espanya. Aquestes mesures es complementen amb la potestat que s'atribueix a unes certes entitats d'inspeccionar les farmàcies o altres llocs on puguin trobar-se les substàncies prohibides incloent, finalment, la possibilitat de decomissar els productes, substàncies i instruments emprats o que es puguin emprar amb la finalitat de causar dopatge.

El capítol II es refereix a les condicions d'utilització d'aquesta mena de productes, pel que fa a la comercialització i utilització de productes nutricionals, establint mecanismes d'informació i declaració de tals productes, reproduint la prohibició específica de comercialització d'aquests productes en establiments dedicats a activitats esportives, regulant la venda a través de sistemes electrònics i establint, finalment, les sancions als professionals sanitaris, o d'una altra índole, en activitats de dopatge en l'esport, respecte de persones que no tinguen llicència esportiva.

VIII

La Llei es completa amb quatre disposicions addicionals que qualifiquen a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport com a organització nacional antidopatge, preveuen l'adaptació d'estatuts i reglaments federatius, estableixen el canvi de denominació de l'Agència, i suprimeixen i ajusten les referències normatives del Comité Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals, després de la creació del Tribunal Administratiu de l'Esport; tres disposicions transitòries, relatives als procediments disciplinaris en curs i a les habilitacions per als controls de dopatge; una disposició derogatòria; i sis disposicions finals que es refereixen a l'habilitació competencial, a la descripció dels preceptes orgànics de la Llei, al desenvolupament reglamentari de la norma, a la possibilitat de modificar els annexos per ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, a la creació del Tribunal Administratiu de l'Esport, amb modificació de l'article 84 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, a la modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la Jurisdicció Contenciós Administrativa, a la derogació de determinats preceptes de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la Seguretat Ciutadana i a l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, s'afeg un annex de definicions, que és obligatori, segons estableix el Codi Mundial Antidopatge i, en el qual les definicions, s'han adaptat a la nostra normativa jurídica, així com el quadre il·lustratiu al qual es refereix l'article 28 de la Llei, en el qual es detallen les sancions que s'han d'imposar a conseqüència de la comissió d'una segona infracció en matèria de dopatge.

IX

En definitiva, aquesta nova Llei constitueix un intent de modernitzar la regulació anterior, amb la finalitat de permetre que el nostre ordenament jurídic s'adapte íntegrament a les normes internacionals de lluita contra el dopatge, i representa un avanç notable en la concepció de la protecció de la salut dels esportistes, element fonamental pel qual estan obligats a vetlar tots els poders públics.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació de la Llei

Article 1. Àmbit d'aplicació i objecte de la present Llei.

1. L'objecte de la present Llei és establir un marc general de prevenció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'àmbit de la pràctica esportiva, en particular en l'àmbit de l'esport organitzat o amb llicència esportiva, d'acord amb els

compromisos internacionals assumits per Espanya, amb el propòsit d'establir un entorn en el qual predominen el joc net, la superació personal i la realització saludable de l'esport.

2. La present Llei serà aplicable a la pràctica esportiva general. No obstant això, el que es disposa en els capítols I i II del títol II serà aplicable únicament a aquells esportistes que es defineixen en l'article 10.1 de la present Llei.

3. Els esportistes qualificats oficialment com de nivell internacional o que participen en competicions internacionals estan sotmesos a les normes i procediments de la Federació internacional corresponent i de l'Agència Mundial Antidopatge, incloent els referents al passaport biològic, si existiren. Això s'entendrà sense perjudici de la possibilitat de sotmetre'ls a controls de conformitat amb el que es disposa en el capítol I del títol II d'aquesta Llei. La definició d'esportista de nivell internacional es conté en l'annex I d'aquesta Llei.

Article 2. Actuació dels poders públics en matèria de protecció de la salut en la pràctica esportiva general.

Els Poders Públics establiran, en l'àmbit de les seues respectives competències i tenint en compte el tipus de pràctica esportiva de què es tracte i de les persones que participen en aquesta, mesures sanitàries tendents a previndre la deterioració de la salut en ocasió de la pràctica esportiva, la prevenció de lesions i les conseqüències perjudicials per a la salut que es deriven d'una pràctica esportiva realitzada en condicions no idònies.

Article 3. Protecció de la salut en l'esport.

Es considera com a protecció de la salut en l'àmbit de l'esport el conjunt d'accions que els Poders Públics exigeixen, impulsen o realitzen, segons el seu respectiu àmbit de competències, per a aconseguir que la pràctica esportiva es realitze en les millors condicions per a la salut dels esportistes, així com perquè es previnguen les conseqüències perjudicials que puguen provindre de l'activitat esportiva, especialment, en l'esport d'alta competició.

Article 4. Definició del dopatge en l'esport amb llicència esportiva. La llista de substàncies i mètodes prohibits.

1. Es considera dopatge en l'àmbit de l'esport organitzat o amb llicència esportiva la realització per alguna de les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei d'alguna de les conductes establides en l'article 22, interpretades amb l'abast que s'estableix en l'annex de definicions d'aquesta Llei.

2. En el marc dels compromisos i obligacions internacionals assumits per Espanya, i en particular de la Convenció Antidopatge d'Unesco, el Consell Superior d'Esports publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», mitjançant Resolució de la seua Presidència, la llista de substàncies i mètodes prohibits en l'esport. Aquesta publicació tindrà caràcter periòdic i es produirà, en tot cas, quan s'introduïsquen canvis en aquesta.

El Consell Superior d'Esports establirà formes addicionals d'informació i de consulta de la llista de substàncies i mètodes prohibits mitjançant la seua inserció en pàgines digitals d'institucions i d'entitats relacionades amb l'esport, així com per qualsevol altre mitjà o suport que facilite el coneixement, la difusió i l'accessibilitat d'aquesta.

El Consell Superior d'Esports vetlarà, específicament, per la uniformitat a Espanya de les llistes procedents de les diferents instàncies internacionals i per la seguretat jurídica en l'establiment per a un mateix període d'una llista única.

Article 5. Dopatge en la pràctica esportiva general.

L'actuació dels Poders Públics en matèria de lluita contra el dopatge en la pràctica esportiva general es conforma per un conjunt d'accions tendents a conscienciar als qui practiquen l'activitat esportiva dels perills per a la salut de la

utilització de substàncies i mètodes prohibits, de la necessitat d'ajustar la pràctica esportiva a les pròpies capacitats i del compromís ètic en la pràctica esportiva.

CAPÍTOL II

De l'organització administrativa per a la protecció de la salut i la lluita contra el dopatge

Article 6. Competències estatals.

1. Correspon al Govern la formulació, impuls i direcció d'una política eficaç contra el dopatge en aquells esportistes que compten amb llicència estatal en vigor o que, per haver-la tingut o tindre expectatives de tindre-la, es defineixen en l'article 10.1.

2. Correspon al Govern l'establiment de mesures de coordinació i cooperació amb la resta de Poders Públics per a la consecució d'una política eficaç de protecció de la salut en l'esport, de prevenció de les lesions associades a la pràctica esportiva i per a la minoració de les conseqüències perjudicials per a la salut derivades de la pràctica esportiva realitzada en condicions no idònies.

3. També correspon al Govern l'establiment d'un marc general de col·laboració amb les entitats esportives, per a facilitar l'execució de les polítiques públiques en la matèria i coadjuvar en el compromís comú d'aconseguir un esport més saludable i amb majors compromisos ètics.

Article 7. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport és una Agència Estatal de les previstes en la Llei 28/2006, de 18 de juliol d'Agències estatals per a la millora de serveis públics i es configura com l'organisme públic a través del qual es realitzen les polítiques estatals de protecció de la salut en l'esport i, entre elles i de manera especial, de lluita contra el dopatge i d'investigació en ciències de l'esport.

2. Actua amb plena independència funcional quan estableix i executa mesures de control del dopatge sobre els esportistes esmentats en l'article 10.1, no podent rebre ordres o instruccions d'òrgan o cap autoritat en els processos de control del dopatge, i especialment en la instrucció i resolució dels procediments sancionadors la competència dels quals li siga atribuïda. En aquest àmbit correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establir la planificació, realitzar els controls i, si escau, tramitar i resoldre els expedients que deriven de les actuacions realitzades.

3. Les funcions, organització i procediments d'actuació de la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es determinaran en els seus Estatuts, de conformitat amb el que es preveu en la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'Agències estatals per a la millora dels serveis públics.

En el seu òrgan col·legiat de direcció participaran, en tot cas, els agents de l'esport i, dins d'aquests, específicament, les Federacions esportives.

L'estructura de l'Agència comptarà amb un òrgan de participació dels representants dels esportistes.

4. En tot cas, comptarà amb un òrgan de participació, coordinació i seguiment en el qual estaran representats els òrgans i organismes competents en matèria d'esport i salut de les Comunitats Autònomes.

5. En el cas que existisquen organismes encarregats de la lluita contra el dopatge en l'àmbit de les Comunitats Autònomes, es constituirà en el si de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport un òrgan de participació de les mateixes per a la informació, debat i cooperació respecte de les polítiques públiques de l'Estat en matèria de dopatge.

6. Per a la realització de les funcions que li atribuïska el seu Estatut, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà formalitzar convenis o concerts amb qualssevol entitats públiques o privades, de conformitat amb el que s'estableix en la legislació de contractes del Sector Públic.

7. En la seua condició d'organisme especialitzat en la investigació, control i realització de la política de dopatge l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es configura com l'organisme públic estatal d'assessorament i col·laboració amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, amb la policia judicial i amb els altres Poders Públics amb competències relacionades amb el seu àmbit d'actuació i, a requeriment d'aquests, amb els jutges i tribunals.

8. Els membres dels òrgans esmentats en el present article i de tots els altres que puguen existir en el si de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es designaran conforme a criteris de professionalitat i ampli reconeixement en el món de l'esport i de la lluita contra el dopatge, així com d'acord amb el principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per raons objectivament fundades, degudament motivades.

Article 8. *Comunitats Autònomes.*

1. Correspon a les Comunitats Autònomes, de conformitat amb les seues respectives Lleis, el desenvolupament de les seues pròpies polítiques en matèria de control de dopatge i de protecció de la salut dels esportistes amb llicència esportiva d'àmbit autonòmic o en competicions de competència autonòmica.

En tot cas, la formulació d'aquestes polítiques ha de realitzar-se en el marc dels compromisos internacionals assumits per Espanya i en els tractats i convenis que siguen aplicable a Espanya.

En el cas de competicions esportives oficials d'àmbit estatal o de competicions esportives internacionals organitzades per organisme olímpic o paralímpic o per les Federacions esportives internacionals, les Administracions autonòmiques podran realitzar materialment controls de dopatge prèvia sol·licitud, instrumentada mitjançant conveni subscrit amb anterioritat a aquesta sol·licitud, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o a les organitzacions o Federacions internacionals responsables.

Les Administracions autonòmiques únicament podran realitzar controls fora de competició a esportistes amb llicència estatal, amb llicència autonòmica diferent a la Comunitat Autònoma que exerceix el control o amb llicència internacional prèvia sol·licitud, instrumentada mitjançant conveni subscrit amb anterioritat a aquesta sol·licitud, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o a les organitzacions o Federacions autonòmiques o internacionals responsables.

2. Així mateix, les Comunitats Autònomes podran formular i executar polítiques de protecció de la salut dels esportistes en el marc de les mesures de cooperació i col·laboració acordades amb l'Administració General de l'Estat en els termes que assenyalen els articles precedents.

Article 9. *Competències de la resta de Poders Públics i entitats esportives.*

Amb independència del que s'estableix en els articles anteriors, la resta d'Administracions Públiques competents i les entitats esportives de tot ordre podran establir mesures de protecció de la salut, de lluita contra les lesions esportives i de reparació o recuperació de les conseqüències d'aquests.

TÍTOL II

De la salut i del dopatge dels esportistes amb llicència esportiva

CAPÍTOL I

El dopatge en l'àmbit de l'esport amb llicència esportiva

Article 10. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquest capítol i del capítol II del present títol s'estén a esportistes que es troben en possessió, l'hagueren estat amb

caràcter previ, o hagen sol·licitat la llicència federativa estatal o autonòmica homologada, en l'àmbit objectiu establert en l'apartat següent. També s'estendrà a les persones i entitats esmentades en els articles 24, 25 i 26 d'aquesta Llei així com als esportistes estrangers que, a l'empara del que es disposa en la present Llei, poden ser sotmesos a controls fora de competició.

En el cas dels esportistes que hagueren estat en possessió de llicència federativa i no ho estiguen en el moment d'iniciar-se l'expedient sancionador conforme a les disposicions d'aquesta Llei, se'ls aplicarà la mateixa als efectes, si escau, d'establir la inhabilitació per a aconseguir aquella.

Aquesta aplicació estarà condicionada pel règim de prescripció de les infraccions i sancions previst en aquesta Llei.

2. L'àmbit objectiu d'aplicació d'aquesta Llei, a l'efecte del dopatge en l'àmbit de l'esport amb llicència federativa estatal o autonòmica homologada, està determinat per les competicions esportives oficials, d'àmbit estatal, que s'organitzen per entitats esportives en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

Secció 1a Obligacions

Article 11. *Obligació de sotmetre's a controls de dopatge i de realització d'altres activitats materials per a contribuir al control de dopatge.*

1. Tots els esportistes inclosos en el present títol tindran obligació de sotmetre's, en competició i fora de competició, als controls que determine l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o, quan corresponga, les Federacions esportives espanyoles.

Els controls fora de competició poden realitzar-se per sorpresa o prèvia citació. En el primer supòsit, l'obligació a què es refereix aquest article aconseguirà al sotmetiment als mateixos i, en el segon, a la obligació de comparèixer i al sotmetiment a aquests.

L'abast i la forma de realització de totes dues modalitats de control es determinarà reglamentàriament, procurant una adequada conciliació dels drets fonamentals dels esportistes i de les necessitats materials de la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, particularment, pel que fa a la realització de controls fora de competició.

La realització de controls prèvia citació afectarà especialment els esportistes que formen part dels grups de seguiment a què es refereix l'annex I d'aquesta Llei.

2. L'obligació de sotmetre's als controls aconseguirà, igualment, als esportistes que hagen sigut suspesos en la seua llicència esportiva per haver incorregut en una infracció de dopatge, mentre es troben complint la sanció i, en tot cas, amb caràcter previ a la rehabilitació de la llicència esportiva.

De conformitat amb el que es disposa en l'article 10.1 de la present Llei, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà estendre aquesta obligació, mitjançant resolució motivada, a aquells esportistes respecte dels quals, tenint llicència en un exercici i no havent-la renovat en el termini establert, existisca presumpció raonable que no han abandonat la pràctica esportiva i poden estar tractant d'eludir la realització de controls de dopatge fora de competició fins a la renovació d'aquesta.

3. Per a la realització i la major eficàcia possible dels controls a què es refereix l'apartat primer, els esportistes, els seus entrenadors federatius o personals, els equips i clubs i els directius hauran de facilitar, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, les dades que permeten la localització habitual dels esportistes, de manera que es puguin realitzar, materialment, els controls de dopatge.

La norma reglamentària podrà concretar aquesta obligació en funció de les característiques de la pràctica esportiva i, en el seu cas, de la inclusió dels esportistes en els plans individuals de control d'àmbit estatal o internacional.

La informació sobre localització habitual dels esportistes es custodiarà en un fitxer en l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que podrà cedir

les dades d'aquells esportistes inclosos en els plans de seguiment de les Federacions internacionals a l'Agència Mundial Antidopatge per a la realització de les seues funcions, prèvia justificació d'aquesta inclusió.

La cessió únicament podrà realitzar-se per a la planificació, coordinació o realització de controls, havent de ser destruïda quan ja no siga útil per a aquests fins i, en tot cas, en els termes que es preveuen en el capítol IV d'aquest títol.

En el cas que un esportista fora inclòs en un grup de seguiment per les Federacions Internacionals o per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, les declaracions fetes i incloses en la base de dades de l'Agència Mundial Antidopatge es consideraran com a declaracions suficients a l'efecte del compliment de les obligacions de localització previstes en aquesta Llei quan l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugua tindre accés a aquestes dades.

4. Els esportistes, els seus entrenadors, metges i altre personal sanitari, així com els directius de clubs i organitzacions esportives i restants persones de l'entorn de l'esportista indicaran, en el moment en què aquells passen els controls de dopatge, els tractaments mèdics al fet que estiguen sotmesos, els responsables dels mateixos i l'abast del tractament, llevat que els esportistes negaren expressament l'autorització per a tal indicació.

5. Podran ser sotmesos a control en competició i fora de competició, els esportistes amb llicència no espanyola que participen en competicions estatals o internacionals que se celebren a Espanya, o que es troben en territori espanyol. La tramitació dels expedients disciplinaris que pogueren derivar-se dels mateixos es realitzarà en la forma que establisca la corresponent normativa internacional. Així mateix, també, podran ser sotmesos a controls fora de competició quan es troben entrenant a Espanya, a instàncies de la Federació o organisme internacional competent.

En qualsevol cas, els resultats dels controls de dopatge efectuats seran traslladats a la Federació esportiva internacional corresponent i a l'Agència Mundial Antidopatge.

6. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà establir, en funció de la respectiva modalitat esportiva i del nivell esportiu dels esportistes, un grup de seguiment, les obligacions addicionals del qual són les que es preveuen en aquesta Llei.

7. Els esportistes subjectes a la present Llei que es troben a l'estranger podran ser sotmesos a controls de dopatge per agents habilitats per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, prèvia autorització de les autoritats nacionals antidopatge del país en què es troben.

Article 12. *Controls de dopatge a realitzar en competicions internacionals que se celebren a Espanya.*

1. La responsabilitat de l'ordenació i realització de controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya correspon al Comitè Olímpic Internacional, a les Federacions esportives o institucions internacionals que les organitzen o a aquelles Federacions en les quals aquestes deleguen la citada organització.

2. Així mateix, els correspon l'exercici de la potestat disciplinària, sense perjudici del que es preveu en l'article 31, en relació amb l'eficàcia de les sancions que els mateixos puguin imposar.

3. La realització efectiva de controls de dopatge en aquestes competicions internacionals celebrades a Espanya estarà condicionada al fet que la competició compte amb la preceptiva autorització del Consell Superior d'Esports, conforme a el que es disposa en la Llei 10/1990, de l'Esport.

4. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà realitzar controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya en les quals la Federació internacional no haja ordenat la realització de controls.

5. Les federacions o institucions internacionals que organitzen competicions internacionals a Espanya podran subscriure acords i convenis de col·laboració amb la

Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport perquè siga aquesta última la que realitze, materialment, els controls de dopatge en aqueixes competicions.

Article 13. Controls de dopatge a esportistes amb llicència estrangera que es troben a Espanya..

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà ordenar, sense menyscapte de les competències autonòmiques, la realització de controls a esportistes estrangers que es troben a Espanya i especialment quan utilitzen centres i instal·lacions d'entrenament de titularitat pública.

Als efectes oportuns, els resultats analítics seran comunicats a la respectiva Federació esportiva internacional i a la Agència Mundial Antidopatge.

Article 14. Controls de dopatge realitzats a Espanya a esportistes amb llicència espanyola per part d'organitzacions internacionals.

1. Només podran dur-se a terme i reconèixer-se la validesa dels controls de dopatge efectuats per organitzacions internacionals si compleixen els requisits establits en els articles 15 i concordants d'aquesta Llei.

2. Les organitzacions esportives internacionals i l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podran subscriure acords i convenis de col·laboració perquè siga aquesta última qui realitze, materialment, els controls de dopatge que aquelles hagen de dur a terme a Espanya.

Secció 2a Garanties en la realització d'aquests controls

Article 15. Personal habilitat per a la seua realització i altres garanties.

1. Els controls de dopatge que consistisquen en l'extracció de sang de l'esportista es realitzaran sempre per un metge, per un facultatiu especialista en anàlisis clíniques o un altre tipus de personal sanitari el títol del qual li atorgue aquesta competència, i que estiga habilitat per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport per a l'acompliment d'aquesta funció. La resta de controls referents a altres paràmetres biològicshaurà de fer-se en tot cas per personal degudament habilitat per l'Agència.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i els òrgans competents de les Comunitats Autònomes podran desenvolupar un sistema de reconeixement mutu d'habilitacions mitjançant la subscripció de convenis específics. Així mateix podrà realitzar aquesta funció el personal mèdic o sanitari que es trobe habilitat per les Federacions internacionals, per la Agència Mundial Antidopatge o per les Agències Nacionals Antidopatge d'altres països amb els quals l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport haja subscrit convenis de col·laboració a aquest efecte .

2. Per a facilitar el descans nocturn de l'esportista, dins de la franja horària compresa entre les 23.00 i les 06.00 hores no s'haurà d'iniciar la realització de controls de dopatge fora de competició ni controls de salut.

No obstant això, en casos degudament justificats, i amb ple respecte al principi de proporcionalitat, serà possible la realització de controls de dopatge fora de competició sempre que en el moment de realitzar-los s'informe l'esportista de les raons que justifiquen la no observança de la limitació horària establida en el paràgraf anterior.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport vetlarà en l'exercici de les seues funcions, perquè les condicions de realització dels controls de dopatge previstos en la present Llei es realitzen ajustant-se al principi de mínima intervenció i vetlant per la proporcionalitat respecte del descans nocturn de l'esportista i l'afecció dels drets i la intimitat dels esportistes.

3. Els esportistes seran informats en el moment de rebre la notificació del control i, en el seu cas, en iniciar-se la recollida de la mostra, dels drets i obligacions que els assisteixen en relació amb el citat control, dels tràmits essencials del

procediment i de les seues principals conseqüències, del tractament i cessió de les dades previstes en la present Llei, així com de la possibilitat d'exercitar els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, establits en la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Entre els mateixos s'inclourà el dret a no sotmetre's a la prova, sense perjudici del que es disposa en l'apartat següent.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un model normalitzat d'informació per a la recollida de les mostres en la realització dels controls de dopatge.

El desenvolupament dels controls haurà de realitzar-se amb ple respecte als drets fonamentals dels esportistes.

4. A l'efecte dels procediments disciplinaris en matèria de dopatge que se segueixen per la infracció tipificada en la lletra c) de l'apartat primer de l'article 22 d'aquesta Llei, la negativa sense justificació vàlida a sotmetre's als controls, una vegada documentada, constituirà prova suficient a l'efecte d'exigir la responsabilitat disciplinària de l'esportista.

S'entén per justificació vàlida la impossibilitat d'acudir com a conseqüència acreditada de lesió que li impedisca objectivament sotmetre's al control, o quan la realització del control pose en greu risc la salut de l'esportista.

5. El document que acredite la negativa sense justificació vàlida a què es refereix l'apartat anterior, realitzada pel personal habilitat, serà suficient per a iniciar el corresponent procediment disciplinari sense perjudici del dret de defensa de l'interessat.

Article 16. *Obligacions accessòries en matèria de dopatge.*

1. Els clubs, organitzacions, grups i altres entitats esportives a la qual es refereix el títol III de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, o que participen en activitats o competicions esportives organitzades en el marc de la citada Llei, estan obligats a portar un llibre, degudament registrat en l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i de la integritat del qual existisca garantia, en el qual faran constar els tractaments mèdics i sanitaris que hagen prescrit els seus facultatius als esportistes sota la seua direcció, sempre que aquells autoritzen aquesta inscripció.

Aquest llibre registre tindrà la consideració de document sanitari a l'efecte d'accés a la informació que conté, custòdia i protecció de dades.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà complementar o substituir el llibre registre per procediments centralitzats de base de dades amb utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació i identificació electrònica, com la signatura digital i els sistemes d'història electrònica única i centralitzada.

Els esportistes podran exigir, en el moment de la seua inscripció en el llibre, que se'ls entregue una còpia del seient o un altre document equivalent, en el qual conste degudament identificat el facultatiu o professional sanitari que, sota la seua direcció, ha prescrit o realitzat el tractament mèdic o sanitari, havent de constar la data, la signatura i el segell, en el seu cas, del professional responsable de l'atenció sanitària. També podran sol·licitar que la dada en qüestió siga incorporat a la seua targeta de salut..

Qualsevol procediment mèdic, terapèutic o sanitari que es vaja a prescriure o aplicar a un esportista subjecte a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i que es considere dopatge fins i tot si és objecte d'una autorització d'ús terapèutic haurà de seguir un procediment de consentiment informat que es regularà reglamentàriament i del qual es guardarà còpia en el llibre registre. Cada actuació sanitària haurà de ser confirmada per la signatura de l'esportista com a garantia que s'ha realitzat aquesta actuació i s'ha autoritzat el seient en el llibre registre.

2. Aquesta obligació aconsegueix a les Federacions esportives espanyoles quan els esportistes es troben sota la seua responsabilitat en el marc de les seleccions esportives.

3. En els esports individuals, aquesta obligació recaurà sobre l'esportista o sobre la corresponent Federació espanyola en la forma en què s'indica en l'apartat anterior. Respecte del seu emplenament s'aplicaran les mateixes normes que per als esports d'equip.

Article 17. *Autoritzacions d'ús terapèutic.*

1. Els esportistes amb llicència per a participar en competicions oficials d'àmbit estatal poden sol·licitar una autorització d'ús terapèutic al Comitè d'Autoritzacions d'Ús Terapèutic, adscrit a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que aplicarà els criteris d'avaluació continguts en l'annex II de la Convenció Internacional contra el dopatge en l'esport i en les normes per a la concessió d'autoritzacions d'ús terapèutic adoptades per l'Agència Mundial Antidopatge.

En el cas que l'esportista figure com inclòs en un programa de seguiment internacional d'una Federació internacional correspondrà a la Federació internacional la concessió de l'autorització d'ús terapèutic que tindrà ple valor en les competicions i activitats esportives estatals.

2. Les autoritzacions d'ús terapèutic que s'expedisquen conforme a aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen, així com les documentacions complementàries corresponents, hauran de quedar sota custòdia de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

En cas que s'haja expedit una autorització per part d'un organisme internacional a un esportista amb llicència federativa per a participar en competicions d'àmbit estatal, l'esportista o la persona que reglamentàriament es designe per a això està obligat a remetre una còpia a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport per al seu registre, des de l'inici de la validesa d'aquesta. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport coordinarà la informació amb l'Agència Mundial Antidopatge en el que es refereix amb les autoritzacions d'ús terapèutic.

Els òrgans disciplinaris esportius no podran considerar vàlides les autoritzacions d'ús terapèutic que no es troben degudament registrades en l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o de les quals aquesta no obtinga la constància suficient a través de l'Agència Mundial Antidopatge.

Secció 3a Tipus, planificació de controls i competència per a la seua realització

Article 18. *Tipus de controls.*

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren controls de dopatge:

a) El conjunt d'activitats materials realitzades per metges, facultatius especialistes en anàlisis clíniques o personal sanitari habilitat per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport si es tracta d'extraccions de sang, o per personal degudament habilitat per la mateixa Agència si es tracta de controls referents a altres paràmetres biològics, la finalitat dels quals siga comprovar la presència o no d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari, detectats mitjançant procediments estandarditzats en una mostra extreta a aquest efecte.

En tot cas, els controls de dopatge inclouran les activitats de planificació per a la seua realització amb garanties, la selecció dels esportistes als qui efectuar els controls, recollides i manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, així com la gestió i custòdia dels resultats obtinguts.

b) El conjunt d'activitats materials realitzades per metges, facultatius especialistes en anàlisis clíniques i personal autoritzat per l'Agència Mundial Antidopatge i les organitzacions internacionals previstes en l'article 12 i següents la finalitat dels quals siga comprovar la presència d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari.

2. S'entén per controls i activitats de protecció de la salut, a l'efecte d'aquesta Llei, el conjunt d'actuacions que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut

en l'Esport establisca per a millorar, controlar i previndre els efectes contraris a la salut que pugui produir l'activitat esportiva, previndre els accidents esportius o minimitzar els efectes d'aquests.

Per a l'exercici d'aquestes actuacions, es tindran en compte les peculiars característiques de les diferents modalitats o especialitats esportives.

A aquest efecte, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà proposar la realització d'aquestes activitats en aquelles modalitats o especialitats esportives en què ho considere necessari pels seus peculiars característiques.

Reglamentàriament, es determinaran les condicions i característiques que han de revestir les actuacions de protecció de la salut als esportistes.

Article 19. *Planificació dels controls.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport determinarà i realitzarà, amb mitjans propis o aliens, els controls de dopatge, els controls de salut i altres actuacions en matèria de protecció de la salut, que hagen de ser realitzats quan el finançament dels mateixos es realitzi amb fons públics respecte dels esportistes esmentats en l'article 10.1.

No obstant això el que es disposa en el paràgraf anterior, les Federacions esportives podran ordenar, amb càrrec als seus propis pressupostos els controls addicionals que consideren convenients.

2. La planificació tindrà en compte les competicions més rellevants en cada modalitat esportiva, així com els elements tècnics que siguin subministrats a la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport amb la finalitat d'obtenir la màxima eficàcia en els controls i ponderarà adequadament l'activitat competitiva, la de preparació i, especialment, la participació dels esportistes espanyols en grans esdeveniments internacionals en els termes que es determinen en les normes reglamentàries. A tal fi les Federacions i, en el seu cas, les Lligues professionals hauran de remetre a la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la informació necessària per a poder conèixer el calendari de competicions.

3. El departament encarregat de la planificació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar del Consell Superior d'Esports i de les Federacions esportives la informació que siga precisa per a aconseguir la màxima eficàcia en la planificació.

4. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, a través del seu Director, podrà ordenar controls específics, fora de la planificació, ja siguin dins o fora de competició, a esportistes subjectes a la present Llei. Aquests controls s'efectuaran de conformitat amb el que s'estableix en aquesta Llei i en les seues disposicions de desenvolupament i amb ple respecte a el que s'estableix en l'apartat sisè del present article.

5. La planificació elaborada per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport serà secreta i no podrà ser divulgada ni publicada. La vulneració d'aquesta obligació serà considerada un infracció molt greu a l'empres de l'article 22.1.j) d'aquesta Llei.

6. En la realització dels controls i proves l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport cuidarà que els mateixos es duguen a terme amb ple respecte als drets fonamentals de la persona, a la protecció de les seues dades personals i a les millores pràctiques per a la realització d'aquestes activitats.

Article 20. *De la competència per a la realització dels controls.*

1. La programació i realització dels controls en competició i fora d'ella correspon a la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

2. En els controls de dopatge realitzats en competició o fora de competició als esportistes, les anàlisis destinades a la detecció de substàncies i mètodes prohibits en l'esport hauran de realitzar-se en laboratoris amb acreditació internacional de l'Agència Mundial Antidopatge o homologats per l'Estat.

3. Així mateix, faran efecte en els procediments administratius que es tramiten a Espanya les anàlisis realitzades pels laboratoris acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge.

4. Les Comunitats Autònomes podran celebrar amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport convenis de col·laboració amb la finalitat que aquesta assumisca l'exercici de les competències en matèria de control de dopatge que a aquestes corresponen respecte dels esportistes amb llicència autonòmica i en proves d'àmbit autonòmic.

CAPÍTOL II

Del règim sancionador en matèria de dopatge.

Secció 1a Responsables, infraccions, sancions i règim de determinació de la responsabilitat

Article 21. Responsabilitat de l'esportista i el seu entorn.

1. Els esportistes inclosos en l'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II hauran de mantindre una conducta activa de lluita contra el dopatge i la utilització de mètodes prohibits en l'esport i han d'assegurar-se que cap substància prohibida s'introduïska en el seu organisme, sent responsables quan es produïska la detecció de la seua presència en el mateix en els termes establits en aquesta Llei.

2. Els esportistes, els seus entrenadors federatius o personals, directius, així com els clubs i equips esportius als quals estiga adscrit l'esportista, respondran de l'incompliment de les obligacions imposades en matèria de localització habitual dels esportistes.

3. Els esportistes, els seus entrenadors, metges i altre personal sanitari, així com els directius de clubs i organitzacions esportives, respondran de la infracció de les normes que regulen l'obligació de facilitar als òrgans competents informació sobre les malalties de l'esportista, tractaments mèdics al fet que estiga sotmés, abast i responsable del tractament, quan aquell haja autoritzat la utilització de tals dades.

D'igual forma, respondran per l'incompliment de les obligacions imposades per les autoritzacions d'ús terapèutic o de l'incompliment de la obligació de sol·licitar-la..

4. El que es disposa en aquest precepte s'entén sense perjudici de les altres obligacions i del règim sancionador establits en la present Llei.

Article 22. Tipificació d'infraccions en matèria de dopatge..

1. A l'efecte de la present Llei, es consideren com a infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions a què fa referència l'article anterior, que done lloc a la detecció de la presència de qualsevol quantitat d'una substància prohibida, o dels seus metabòlits o marcadors, en les mostres físiques d'un esportista.

Sense perjudici de l'anterior, la llista de substàncies i mètodes prohibits prevista en l'article 4 d'aquesta Llei podrà preveure un límit de quantificació per a determinades substàncies o criteris especials de valoració per a avaluar la detecció de substàncies prohibides.

b) La utilització, ús o consum de substàncies o mètodes prohibits en l'esport.

c) La resistència o negativa, sense justificació vàlida, a sotmetre's als controls de dopatge, dins i fora de la competició, així com l'obstrucció, no atenció, dilació indeguda, ocultació i altres conductes que, per acció o omissió, eviten, impedisquen, pertorben o no permeten realitzar controls de dopatge en la forma prevista en aquesta Llei. A l'efecte de el que es disposa en el paràgraf anterior, a més de per la realització de qualsevol de les conductes en ell indicades, es considerarà de manera particular que s'ha produït la infracció sempre que qualsevol esportista evite voluntàriament, per acció o omissió, la recollida de mostres al fet que estiguera obligat a sotmetre's.

d) La col·laboració o participació, en la utilització de substàncies o mètodes prohibits.

e) L'alteració, falsificació o manipulació de qualsevol element dels procediments de control de dopatge.

f) La possessió pels esportistes o per les persones del seu entorn, ja siga en competició o fora de competició, de substàncies prohibides en aquests àmbits o dels elements necessaris per a la utilització o ús de mètodes prohibits, quan es manque d'una autorització d'ús terapèutic per a la seua administració o dispensació, o d'una altra justificació legal o reglamentàriament qualificada com a suficient.

La tinença d'una autorització d'ús terapèutic no exclourà la comissió de la infracció si les persones responsables disposen d'una quantitat de substàncies o mètodes prohibits tan superior a la que correspondria al simple ús que empara les autorització indicada, que poguera raonablement suposar-se que estan dirigides al trànsit previst en la lletra i) de l'apartat primer d'aquest precepte.

g) L'administració, dispensa, oferiment, facilitació o el subministrament als esportistes de substàncies prohibides o de la utilització de mètodes prohibits en la pràctica esportiva, ja es produïsquen en competició o fora de competició.

h) La promoció, incitació, contribució, instigació o facilitació de les condicions per a la utilització de substàncies prohibides o mètodes prohibits.

i) El trànsit de substàncies i mètodes prohibits.

j) L'incompliment de les obligacions establides en l'article 19 en relació amb la confidencialitat de la planificació.

k) El trencament de les sancions imposades conforme a aquesta Llei.

l) L'intent de comissió de les conductes descrites en les lletres b), e), g) i i) d'aquest apartat, sempre que en el cas del trànsit la conducta no constituïska delictes.

m) El depòsit, comercialització o distribució, sota qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguen substàncies prohibides per ser susceptibles de produir dopatge.

n) La incitació al consum, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguen substàncies prohibides per ser susceptibles de produir dopatge.

2. Es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions relatives a la presentació d'informació sobre localització o relatives a la disponibilitat de l'esportista per a realitzar els controls en aquesta localització, en els termes previstos en la seua normativa reguladora.

Es considerarà que existeix infracció quan l'esportista haja faltat a les obligacions en matèria de localització en tres ocasions durant un termini de diu mesos.

b) Les conductes descrites en les lletres a), b), i f) de l'apartat anterior, quan afecten, versen o tinguen per objecte substàncies identificades en l'article 4.2.2 del Codi Mundial Antidopatge i en la llista prevista en l'article 4 com a «substàncies específiques».

Perquè pugua considerar-se que aquestes conductes són infraccions greus serà necessari que l'infractor justifique com ha entrat en el seu organisme la substància o la causa que justifica la possessió de la mateixa i que proporcione proves suficients que aquesta substància no té com a fi millorar el rendiment esportiu o emmascarar l'ús d'una altra substància dirigida a millorar aquest rendiment. El grau de culpa del possible infractor serà el criteri que es tinga en compte per a estudiar qualsevol reducció del període de suspensió..

Perquè es pugua considerar que les proves són suficients serà necessari que l'infractor present proves que recolzen la seua declaració i que generen la convicció a l'òrgan competent sobre l'absència d'intenció de millorar el rendiment esportiu o d'emmascarar l'ús d'una substància que el millore.

c) L'incompliment de les obligacions relatives a la informació sobre tractaments mèdics i a la comunicació que l'esportista està obligat a proporcionar a l'Agència

Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport en cas d'obtenció d'autoritzacions per a l'ús terapèutic a què fa referència l'article 17.2 d'aquesta Llei, així com la vulneració del que es disposa en l'article 55 de la present Llei.

Article 23. Sancions als esportistes.

1. Les infraccions tipificades com molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 seran sancionades de la següent manera:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en la lletra a), b), c), d), e), f), l), m) i n) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposarà la suspensió de llicència federativa per un període de dos anys, i multa de 3.001 a 12.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida per a obtenir la llicència i multa de 3.001 a 12.000 euros.

2. Les infraccions tipificades com a greus en l'apartat 2 de l'article 22 seran sancionades de la següent manera:

a) Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposarà la sanció d'un a dos anys de suspensió de llicència federativa i multa de 1.500 a 3.000 euros. El període de suspensió serà d'un mínim d'un any i d'un màxim de dos anys. La determinació es farà tenint en compte el grau de culpabilitat de l'esportista amb aplicació del que es disposa en l'article 27 d'aquesta Llei.

b) Per la comissió de les infraccions greus previstes en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposarà la sanció de prevenció o suspensió de llicència federativa fins de dos anys i multa de 1.500 a 3.000 euros. En aquests casos serà necessari que concórreguen les circumstàncies descrites en el paràgraf segon de la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei.

Article 24. Sancions als clubs, equips esportius i Federacions.

1. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en l'apartat primer de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposarà als clubs, equips esportius i Federacions una o diverses de les següents sancions:

a) Multa de 30.001 a 300.000 euros.

Sense perjudici del que es disposa en l'article 27.5.e), quan en les referides conductes estiga involucrat un menor d'edat, o en cas de reincidència, la sanció pecuniària únicament podrà tindre caràcter accessori i se sancionarà amb multa de 40.000 a 400.000 euros.

b) Pèrdua de punts, eliminatòria o llocs en la classificació de la competició.

c) Descens de categoria o divisió.

2. Per la comissió de les infraccions greus contemplades en l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposarà la sanció de multa de 10.000 a 30.000 euros. Quan s'incórrega per segona vegada en algun dels il·lícits abans referits, la conducta serà qualificada com a infracció molt greu i donarà lloc a la aplicació de les sancions de multa de 24.000 a 80.000 euros i, en el seu cas, pèrdua de punts, eliminatòria o llocs en la classificació o descens de categoria o divisió. Si es cometiera una tercera infracció, la sanció pecuniària únicament podrà tindre caràcter accessori i se sancionarà amb multa de 40.000 a 400.000 euros.

3. Les sancions previstes en els dos apartats anteriors no impediran l'aplicació de la resta de mesures i conseqüències previstes en aquest títol.

Article 25. Sancions a tècnics, jutges, àrbitres, altres persones amb llicència esportiva, directius, dirigents o personal de Federacions esportives espanyoles, de Lligues professionals, d'entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, clubs o equips esportius.

1. Les infraccions tipificades com molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 seran sancionades de la següent manera:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres b), c), d), e), f) i l) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposarà suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a l'acompliment de càrrecs esportius per un període de dos anys i multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per al compliment de càrrecs esportius per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida, i multa de 10.001 a 100.000 euros.

Sense perjudici del que es disposa en l'article 27.5.e), en cas que la infracció es cometa contra un menor d'edat, la sanció serà, a més de la multa de 40.000 a 400.000 euros la inhabilitació per a tota la vida.

2. Les infraccions tipificades com a greus en l'apartat 2 de l'article 22 seran sancionades de la següent manera:

a) Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a l'acompliment de càrrecs esportius per un període d'un a dos anys, i multa de 5.001 a 50.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions greus previstes en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposarà la sanció de prevenció o suspensió de llicència federativa fins de dos anys, i multa de 10.000 a 100.000 euros.

3. Les persones físiques o jurídiques que realitzen les conductes tipificades com a infraccions en la present secció, sense disposar de llicència federativa o d'habilitació equivalent, però prestant serveis o actuant per compte de Federacions esportives espanyoles, Lligues professionals o entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial per delegació de les anteriors, o les persones o entitats integrades dins de aquestes organitzacions, no podran exercir càrrecs esportius en qualsevol entitat relacionada amb l'esport, obtindre llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període equivalent a la duració de les sancions d'inhabilitació per a l'acompliment de càrrecs esportius, privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent.

Les infraccions tipificades com molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 de la present Llei seran considerades com a transgressió de la bona fe contractual a l'efecte del article 54.2.d) del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Les Federacions esportives espanyoles, Lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, adaptaran la seua normativa per a incloure aquestes previsions, que seran compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas procedisca i amb la depuració de les responsabilitats que resulten exigibles en virtut del que es disposa per l'article 26.5 d'aquesta Llei.

Article 26. Sancions als metges i personal sanitari, així com al personal de clubs, equips, Federacions i qualssevol altres entitats esportives i als responsables d'establiments esportius.

1. Les infraccions tipificades com molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 i que siguin realitzades per metges i altre personal que realitze funcions sanitàries, seran sancionades de la següent manera:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres b), c), d), e), f) i l) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposarà suspensió de llicència.

federativa o inhabilitació per a la seua obtenció per un període de dos anys, i multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a la seua obtenció per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida, i multa de 10.001 a 100.000 euros. Sense perjudici del que es disposa en l'article 27.5 e), en cas que la infracció es cometa contra un menor d'edat, la multa serà de 40.000 a 400.000 euros i s'imposarà la inhabilitació per a tota la vida.

2. Les infraccions tipificades com a greus en l'apartat 2 de l'article 22 seran sancionades de la següent manera:

a) Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a la seua obtenció per un període d'un a dos anys, i multa de 5.000 a 50.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions greus previstes en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'aquesta Llei, s'imposarà la sanció de suspensió de llicència fins de dos anys, i multa de 3.000 a 10.000 euros.

3. Aquestes conductes seran considerades com a transgressió de la bona fe contractual a l'efecte de l'article 54.2.d) del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat per Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

4. Les Federacions esportives espanyoles, Lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, adaptaran la seua normativa per a incloure aquestes previsions, que seran compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas procedisca i amb la depuració de les responsabilitats que resulten exigibles en virtut del que es disposa en el present títol.

5. Sense perjudici del que es disposa en l'apartat anterior i de les responsabilitats que procedisca exigir per les conductes tipificades en la present secció, els òrgans disciplinaris comunicaran als corresponents Col·legis Professionals els actes realitzats pel personal que realitze funcions sanitàries als efectes disciplinaris oportuns. La cessió es farà amb la deguda reserva de les dades relatives als esportistes implicats.

Article 27. Criteris per a la imposició de sancions en matèria de dopatge.

1. La imposició de les sancions previstes en els articles precedents es realitzarà aplicant el principi de proporcionalitat i ateses les circumstàncies concurrents en cada cas, especialment les que es refereixen al coneixement, al grau de responsabilitat de les funcions exercides per l'infractor i a la naturalesa dels perjudicis ocasionats.

2. Es considerarà circumstància eximent de la responsabilitat disciplinària el fet que l'esportista o persona afectada pel procediment sancionador acredite que, per a aqueix cas concret, no ha existit culpa o cap negligència per part seua.

Si es donara aquesta circumstància, l'esportista, per a exonerar-se de responsabilitat i evitar la sanció, haurà de justificar la forma en què es va introduir la substància prohibida en el seu organisme.

En aquest cas, els òrgans disciplinaris determinaran que l'esportista no ha comés cap infracció a l'efecte de l'existència de reincidència en infraccions en matèria de dopatge..

També es considerarà circumstància eximent l'obtenció d'una autorització d'ús terapèutic, que produirà una exempció de la responsabilitat disciplinària relativa a la utilització de productes dopants, la possessió de substàncies o mètodes prohibits o l'administració o intent d'administració d'aquestes. La citada exempció aconseguirà únicament a les substàncies o mètodes prohibits que es continguen en l'autorització..

3. Es consideraran circumstàncies atenuants:

a) L'absència de culpa o negligència greu en l'actuació de l'esportista o de la persona responsable de la infracció degudament acreditada. En aquests casos, l'òrgan disciplinari reduirà el període de suspensió fins a la meitat del període de suspensió que seria aplicable si no concorreguera tal circumstància.

En el cas que la sanció prevista per a la infracció comesa siga la inhabilitació per a tota la vida de la llicència federativa, el període de suspensió reduït en aplicació d'aquest precepte no podrà ser inferior a huit anys.

En cas que la infracció consistisca en la detecció d'una substància prohibida en l'organisme d'un esportista, perquè siga aplicable aquest atenuant deurà aquell demostrar de quina forma es va introduir en el seu organisme aquesta substància per a modificar la seua responsabilitat i obtindre la reducció de la sanció.

b) L'admissió voluntària de la comissió de conductes constitutives d'infracció de les normes antidopatge per part d'un esportista o de la persona responsable de la infracció, feta davant l'òrgan competent abans d'haver rebut qualsevol tipus de notificació que poguera manifestar la possible exigència de responsabilitat pels tals fets, sempre que la confessió siga l'única prova de la infracció en aqueix moment.

En aquests casos, l'òrgan competent podrà reduir el període de suspensió que correspondria per la comissió de la infracció, fins a la meitat del que seria aplicable en cas de no concórrer tal circumstància.

c) La col·laboració de l'esportista o una altra persona proporcionant una ajuda substancial, que permeta descobrir o demostrar una infracció de les normes antidopatge, un delictes de dopatge tipificat en l'article 361 bis del Codi Penal o la infracció de les normes professionals per un altre esportista o una altra persona. L'aplicació d'aquest atenuant s'ajustarà al que es disposa en l'article 36 d'aquesta Llei.

4. Abans d'aplicar qualsevol reducció en virtut d'aquesta norma, el període de suspensió aplicable es determinarà d'acord amb les regles establides en els articles 23 i següents d'aquesta Llei. En cas que concórreguen dos o més circumstàncies atenuants de les previstes en el present article i l'esportista acredite el seu dret a una reducció del període de suspensió, la sanció que correspondria a la infracció comesa podrà reduir-se fins a la quarta part del període de suspensió que hauria d'aplicar-se en cas de no concórrer cap atenuant.

En cas que la infracció en la qual concórreguen les circumstàncies atenuants fora la segona comesa pel infractor, el període de suspensió aplicable es fixarà en primer lloc d'acord amb l'article 28 d'aquesta Llei i sobre el període que corresponga s'aplicarà la corresponent reducció. Després de la aplicació de les circumstàncies atenuants, el període de suspensió serà, almenys, de la quarta part del període de suspensió que hauria d'aplicar-se en cas de no concórrer cap atenuant.

5. Es consideraran circumstàncies agreujants de la responsabilitat disciplinària les següents:

a) Que el subjecte infractor haja comés la infracció en el marc d'un pla o trama organitzada de dopatge.

b) Que el subjecte infractor incórrega en reiteració de conductes que impliquen la infracció de les normes antidopatge.

A aquest efecte s'entén per reiteració la realització de les conductes prohibides de manera repetida, sempre que aquesta circumstància resulte degudament acreditada en el procediment sancionador i sempre que el subjecte infractor no haja sigut sancionat prèviament per cap d'aquelles conductes.

c) Que el subjecte infractor haja utilitzat o posseït diverses substàncies o mètodes prohibits.

d) Que el subjecte infractor s'haja beneficiat de la conducta il·lícita durant un temps més prolongat que la duració de la potencial suspensió que se li poguera imposar.

e) Que en el cas de les infraccions previstes en les lletres g) i i) de l'apartat primer de l'article 22 el subjecte infractor haja comés la infracció sobre un menor de

edat. En els casos previstos en els articles 24.1.a), 25.1.b) i 26.1.b) no s'aplicarà aquesta circumstància agreujant i la sanció a aplicar serà la prevista en aquests preceptes.

En tots els casos previstos en aquest apartat la sanció a imposar podrà elevar-se fins a un màxim de 4 anys, llevat que el subjecte infractor acredite que no va concórrer cap intencionalitat en la conducta que agreuge la responsabilitat.

Article 28. *Reincidència en la comissió d'infraccions.*

1. S'entén per reincidència a l'efecte dels disposat en aquesta Llei la comissió d'una segona o ulteriors infraccions en matèria de dopatge dins d'un període de huit anys i sempre que aquestes infraccions hagen sigut degudament sancionades i notificades al responsable d'aquestes.

2. En cas de reincidència en la comissió d'infraccions en matèria de dopatge per qualsevol subjecte infractor, la sanció s'imposarà apreciand les circumstàncies concurrents i per a la graduació de la segona sanció s'utilitzaran, en tot cas, els criteris establits en el Codi Mundial Antidopatge. Tals criteris es reflecteixen en el quadre inclòs en l'annex segon d'aquesta Llei. Respecte de la tercera o ulteriors infraccions s'estarà al que es disposa en el Codi Mundial Antidopatge.

Article 29. *Imposició de sancions pecuniàries.*

1. Les sancions personals de multa, en els casos d'esportistes, només podran imposar-se quan aquests obtinguen o hagen obtingut ingressos que estiguen associats a l'activitat esportiva desenvolupada.

2. Les multes imposades per les Federacions esportives espanyoles, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, i, en el seu cas, pel Tribunal Administratiu de l'Esport, seran executades, en cas d'impagament, de manera forçosa segons els termes establits en la normativa vigent en matèria de recaptació.

3. El producte de les multes recaptat pel procediment previst en l'apartat anterior constitueix un ingrés de dret públic que s'afecta el compliment dels fins d'investigació i que permetran generar en el pressupost de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport els crèdits necessaris per al desenvolupament d'aquesta activitat, la realització material de la qual es durà a terme de conformitat amb el que s'estableix en aquesta Llei.

Article 30. *Anul·lació de resultats.*

1. La comissió d'una conducta de les previstes en la present Llei com a infraccions, per part d'un esportista en el marc d'una competició individual i a conseqüència de la realització d'un control en competició, serà causa de nul·litat automàtica dels resultats obtinguts en aqueixa competició, amb la pèrdua de totes la medalles, punts, premis i totes aquelles conseqüències necessàries per a eliminar qualsevol resultat obtingut en aquesta competició, amb independència que concórrega una causa d'exempció o d'atenuació de responsabilitat.

2. Fora del cas esmentat en el paràgraf anterior, en cas que un esportista haja comés una infracció de les previstes en la present Llei, durant un esdeveniment esportiu, o en relació amb aquest, l'òrgan competent haurà d'anul·lar tots els resultats obtinguts per aquest esportista en aqueix esdeveniment esportiu. Aquesta anul·lació suposarà la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes aquelles conseqüències necessàries per a eliminar qualsevol resultat obtingut en aquest esdeveniment esportiu. Sense perjudici de l'anterior, en cas que l'esportista demostre que no va concórrer per la seua part culpa o cap negligència en la conducta infractora, els seus resultats individuals en la resta de competicions diferents a aquella en la qual es va produir la infracció no seran anul·lats, llevat que els resultats obtinguts en aqueixes competicions pogueren estar influïts per la infracció comesa.

3. A més del que es preveu en els dos apartats anteriors, seran anul·lats tots els altres resultats obtinguts en les competicions celebrades des de la data en què es va produir el control de dopatge del qual es derive la sanció o des de la data en la qual es

van produir els fets constitutius d'infracció fins que recaiga la sanció o la suspensió provisional, aplicant totes les conseqüències que es deriven de tal anul·lació llevat que la decisió sobre la suspensió provisional o la sanció s'haguera demorat per causes no imputables a l'esportista, i els resultats obtinguts en aqueixes competicions no estiguen influïts per la infracció comesa. Aquesta anul·lació suposarà la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes aquelles conseqüències necessàries per a eliminar qualsevol resultat obtingut en aquest esdeveniment esportiu.

4. En els esports d'equip, sempre que dos o més dels seus membres hagen comés una infracció en matèria de dopatge durant el període de celebració d'una competició, i amb independència de les sancions que puguen correspondre en virtut del que es disposa pels articles 23 i següents de la present Llei, els òrgans disciplinaris hauran de pronunciar-se sobre la procedència d'alterar, en el seu cas, el resultat de les trobades, proves, competicions o campionats. Per a això ponderaran les circumstàncies concurrents i, en tot cas, la participació decisiva en el resultat de la trobada, prova o competició dels qui hagen comés infraccions en matèria de dopatge i la implicació de menors d'edat en les referides conductes.

Article 31. *Efectes de les sancions.*

1. La imposició de sancions relacionades amb el dopatge en l'esport constitueix, quan així ho exigisca la naturalesa de la sanció imposada, un supòsit d'impossibilitat per a obtindre o exercir els drets derivats de la llicència esportiva en qualsevol àmbit territorial, en els termes previstos en l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport..

2. Qualsevol resolució dictada per les autoritats antidopatge d'altres Estats o per les Federacions o entitats internacionals competents serà reconeguda de manera immediata a Espanya sempre que siguin conformes al que es disposa en el Codi Mundial Antidopatge i corresponguen a l'àmbit de competències d'aqueixa entitat. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport serà l'encarregada de fer el reconeixement d'ofici o a instàncies dels esportistes, en els casos en què puguen suscitar-se dubtes sobre la seua procedència.

El reconeixement i execució dels laudes arbitrals i de les sentències fermes dictades pels tribunals estrangers en matèria de dopatge s'ajustarà al que s'estableix en el llibre II, títol VIII, secció 2a de la Llei d'Enjudiciament Civil, aprovada per Reial decret de 3 de febrer de 1881 i a les normes internacionals aplicables a Espanya.

En tots dos casos, durant la tramitació del corresponent procediment se suspendran provisionalment els efectes de la llicència de l'esportista a Espanya. El límit màxim de duració de la suspensió provisional serà equivalent a la duració de la sanció d'inhabilitació imposada en la resolució d'origen..

3. Durant el període de suspensió, la persona sancionada no podrà participar, en cap qualitat, en cap competició o activitat autoritzada o organitzada per algun dels signataris de la Convenció de la Unesco, els seus membres, Federacions esportives, clubs o una altra organització pertanyent a una organització d'un membre signatari, o en competicions autoritzades o organitzades per qualsevol Lliga professional o qualsevol organitzador d'esdeveniments nacionals o internacionals.

La persona sancionada podrà sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'autorització per a participar en programes educatius o de rehabilitació.

Qualsevol esportista o persona subjecta a un període de suspensió romandrà subjecta a controls en els termes que s'indiquen en l'article 11.2 d'aquesta Llei.

4. Les persones que siguin sancionades per la comissió de qualsevol infracció de les normes antidopatge, excepte les establides en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22, es veuran privades de la totalitat del suport financer atorgat directament per les Administracions Públiques o per qualsevol entitat en la qual participe una Administració Pública o de qualssevol altres avantatges econòmics o beneficis fiscals relacionats amb la seua pràctica esportiva que poguera obtindre d'aquelles. La recuperació de les quantitats obtingudes es realitzarà de conformitat amb el que s'estableix en la Llei 38/2003,

de 17 de novembre, General de Subvencions i les seues disposicions de desenvolupament, en la Llei 58/2003 de 17 de Desembre, General Tributària o en qualssevol altres formes permeses per l'ordenament jurídic.

5. L'esportista que haja sigut sancionat amb una privació de llicència de més de quatre anys podrà, passats aquests quatre anys, participar en activitats esportives d'àmbit diferent i inferior a l'estatal sense que els resultats que obtinga permeten en cap forma la participació en competicions nacionals o internacionals de cap mena.

Article 32. *Rehabilitació.*

1. Perquè un esportista sancionat per dopatge puga obtenir la rehabilitació haurà d'acreditar que s'ha sotmés, prèvia sol·licitud a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, als controls previstos en l'article 11.2, i que ha complit, en el seu cas, amb els deures de localització previstos en l'article 11.3, així com que ha complit íntegrament la sanció i totes les mesures accessòries que es preveuen en aquest títol.

2. En cas que l'esportista sancionat es retire de la competició i no se sotmeta al control previst en l'apartat anterior, per a obtenir la seua rehabilitació haurà de comunicar-lo a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i sotmetre's a controls fora de competició durant un temps igual al que mediarà des de la comunicació de la seua retirada fins al compliment total de la sanció de suspensió.

Article 33. *Col·laboració amb les autoritats judicials.*

1. Si l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport tinguera coneixement en l'exercici de les seues funcions de la possible existència de conductes que pogueren ser constitutives del delictes previst en l'article 361 bis del Codi Penal el posarà immediatament en coneixement de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, del Ministeri Fiscal o Jutge competent per a la instrucció del corresponent procés.

2. Quan s'instruïska un procés penal seguit per la presumpta infracció de l'article 361 bis del Codi Penal, el Jutge d'Instrucció podrà sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport que emeta un informe sobre la concurrència de perill per a la vida o la salut dels esportistes. A aquests exclusius efectes, proporcionarà a l'Agència les dades o les diligències d'instrucció practicades que considere necessàries per a emetre l'informe. El Ministeri Fiscal podrà també sol·licitar del Jutge instructor la pràctica d'aquesta diligència que, en tot cas, haurà de ser emesa en el termini de 20 dies des de la data de la notificació a l'Agència de la resolució judicial per la qual se sol·licita l'informe.

3. Una vegada emés l'informe, en cas que el Jutge procedisca a continuar les actuacions, el comunicarà a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. Tant en aquest cas, com en qualsevol altre supòsit en què l'informe no s'haja sol·licitat, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport suspèn tots els procediments sancionadors que pogueren estar-se tramitant respecte dels presumptes responsables de la infracció penal, des del moment en què per aquella s'aprecie que existeix identitat de fets i fonament.

El començament o la continuació de la fase d'instrucció del procés penal suposarà que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport puga acordar, si escau, prèvia audiència dels interessats, la suspensió de la llicència federativa a la llum dels principis de l'article 10 del Codi Mundial Antidopatge.

El temps de duració de la mesura cautelar es descomptarà de la mesura associada que poguera derivar-se de la condemna del responsable del delictes.

En cas que el procés penal finalitze amb una condemna ferma per la comissió d'un delictes previst en l'article 361 bis del Codi Penal, la mateixa portarà aparellada automàticament, com a mesura associada, la suspensió de la llicència federativa pel mateix termini establert en la present Llei per a les infraccions administratives equivalents, fins i tot en cas de reincidència. Aquesta mesura serà adoptada per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport una vegada tinga coneixement de la condemna. En aquest cas ja no serà possible sancionar a qui haja sigut afectat per la

mesura associada, sempre que entre el delictes i la infracció administrativa s'aprecie que existeix identitat de fets, subjectes i fonament.

4. En els casos en què, a conseqüència de l'informe emés per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o per qualsevol altra causa, el Jutge d'Instrucció considerara que no procedeix continuar les actuacions penals, indicarà a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la finalització del procediment penal i aquesta iniciarà o continuarà, en el seu cas, amb la tramitació dels procediments administratius sancionadors en curs. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar que li siga remés l'Acte de sobreseïment lliure o la sentència absolutòria amb la finalitat de donar per acreditats els fets provats que aquesta continga.

5. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar que li siguin remeses aquelles diligències d'instrucció practicades que siguin necessàries per a la continuació dels procediments sancionadors. Aquesta petició serà resolta pel Jutge d'instrucció, prèvia audiència dels interessats, en el termini de 20 dies. En aquesta audiència els interessats podran sol·licitar que siguin també remesos els documents que els puguen beneficiar. La resolució del Jutge serà plenament respectuosa amb el principi de proporcionalitat, entregant a l'Administració, mitjançant resolució motivada, únicament les diligències que l'aplicació de tal principi autoritze.

En el cas que la causa penal ja no es trobe en fase d'instrucció la petició es dirigirà a l'òrgan jurisdiccional que estiga coneixent de les actuacions respecte de les diligències d'instrucció o de les proves ja practicades.

Si s'haguera dictat ja una sentència els fets declarats provats en ella vincularan a l'Administració, haja sigut o no remesa a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. Igual regla s'aplicarà si ja s'haguera dictat anteriorment una resolució administrativa ferma.

6. Tan prompte com qualsevol Jutge o Tribunal tinga coneixement de la possible existència d'una infracció administrativa en matèria de dopatge passarà el corresponent tant de culpa a la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar del Jutge que prenga la mesura esmentada en el paràgraf anterior quan tinga coneixement de l'existència de raons per a això.

En aquests casos l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport procedirà a iniciar els procediments sancionadors i a adoptar, si escau, i prèvia audiència dels interessats, la mesura cautelar de suspensió de la llicència federativa. Tal resolució estarà sotmesa al sistema general de recursos previst en aquesta Llei.

Article 34. *Extinció de la responsabilitat disciplinària.*

La responsabilitat disciplinària s'extingirà:

- a) Pel compliment de la sanció.
- b) Per prescripció.

Article 35. *Prescripció de les infraccions i les sancions.*

1. Les infraccions establides en aquesta Llei prescriuran als 8 anys.

El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haguera comés. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador.

2. Les sancions de multa imposades per infraccions molt greus prescriuran als tres anys i les imposades per infraccions greus als dos anys.

Les sancions d'inhabilitació prescriuran, en els casos d'absència de notificació, als cinc anys, les imposades per infraccions molt greus i als tres anys les imposades per infraccions greus.

El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des del endemà a aquell en què adquireisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució.

Article 36. Col·laboració en la detecció.

1. La sanció de suspensió d'un esportista o una altra persona que haja de ser imposada conforme a la present Llei podrà ser reduïda en els termes previstos en el present article si l'esportista o una altra persona proporciona una ajuda substancial, que permeta descobrir o demostrar una infracció de les normes antidopatge, un delictes dels previstos en l'article 361 bis del Codi Penal o la infracció de les normes professionals per un altre esportista o una altra persona.

2. La reducció del període de suspensió prevista en l'apartat anterior no podrà excedir les tres quartes parts del període de suspensió que corresponga, i en cas que la sanció consistisca en inhabilitació per a tota la vida per a obtenir la llicència federativa, el període de suspensió haurà de ser almenys de 8 anys.

3. La reducció del període de suspensió estarà basada en la gravetat de la infracció contra el dopatge que l'esportista haja comés i en la importància de l'ajuda que haja proporcionat. La decisió de reducció parcial del període de suspensió requerirà un informe preceptiu emés per la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, a menys que siga l'òrgan competent, per l'Agència Mundial Antidopatge i per la corresponent Federació internacional i es notificarà a totes les persones i òrgans amb legitimació per a recórrer les resolucions de l'òrgan que la pretén aplicar.

4. Qualsevol part del període de suspensió podrà ser reintegrada, si l'esportista o una altra persona no proporciona finalment l'ajuda substancial recollida en els apartats anteriors. A aquest efecte, el termini de prescripció de les sancions s'entendrà suspès fins que l'òrgan competent es pronuncie sobre l'existència dels il·lícits esmentats en l'apartat primer d'aquest article.

Secció 2a Del procediment per a la imposició de sancions en matèria de dopatge.

Article 37. Competència en matèria de procediments disciplinaris per a la repressió del dopatge en l'esport.

1. La potestat disciplinària en matèria de dopatge en l'activitat esportiva efectuada amb llicència esportiva estatal o autonòmica homologada correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Les Comunitats Autònomes podran celebrar convenis per a atribuir a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'exercici de la competència sancionadora en matèria de dopatge respecte dels subjectes infractors o competicions d'àmbit autonòmic.

Excepcionalment, en els casos en què conforme a les regles de determinació de la competència aplicables a les competicions d'àmbit autonòmic cap Comunitat Autònoma tinga competències sancionadores, per haver-se celebrat la prova fora del territori de la seua Comunitat respecte d'un esportista amb llicència autonòmica, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport assumirà la competència sancionadora i incoarà el corresponent procediment disciplinari.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport no tindrà competències sancionadores respecte de els esportistes qualificats oficialment com de nivell internacional o que participen en competicions internacionals. En aquests casos, la competència correspondrà a les Federacions espanyoles. Els actes que es dicten en l'exercici d'aquesta competència, s'entendran dictats per delegació de la Federació internacional corresponent i no tindran la consideració d'actes administratius. Per excepció, aquesta competència podrà ser assumida per les Federacions Internacionals o entitats que realitzen una funció equivalent, prèvia la signatura del corresponent conveni amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport en el qual es

establiran les condicions sota les quals s'assumirà aquesta competència. El Conveni podrà establir que l'exercici de la competència siga assumit per la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport encara que la titularitat continue corresponent a la Federació o entitat signant. En tots aquests casos, quant a les normes aplicables i al procediment s'estarà al que es disposa en l'article 1.3.

2. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. La fase instructora i la resolució dels expedients hauran d'encomanar-se a òrgans diferents.

3. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris que, per incompliment de les prescripcions de la present Llei, procedisca dur a terme i que afecten directius de les Federacions esportives espanyoles, Lligues professionals i, en el seu cas, entitats amb funcions anàlogues, correspondrà en única instància administrativa al Tribunal Administratiu de l'Esport.

El procediment se substanciarà conforme a les normes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, i la seua normativa de desenvolupament.

4. Si un esportista o una altra persona es retiren posant fi a la seua activitat esportiva en el transcurs d'un procediment sancionador en matèria de dopatge, l'òrgan competent per a conèixer del mateix continuarà mantenint la seua competència per a portar-lo a terme. Si la retirada es produeix abans de l'inici d'un procediment sancionador en matèria de dopatge, coneixerà d'aquest procediment sancionador l'òrgan competent en el moment de comissió de la presumpta infracció de les normes antidopatge.

Article 38. *Pèrdua de l'efectivitat dels drets de la llicència.*

La constatació d'un resultat analític advers en l'anàlisi d'una mostra A quan es detecte una substància prohibida que no tinga la consideració de «substància específica» d'acord amb el que es disposa en la Llista de substàncies i mètodes prohibits, produirà de manera immediata la impossibilitat de l'exercici dels drets derivats de la llicència esportiva.

Tal mesura es comunicarà conjuntament amb la resolució d'incoació del procediment sancionador en matèria de dopatge. L'afectat podrà formular al·legacions amb vista a la mesura adoptada i a l'efecte de la reconsideració de la mesura.

En qualsevol altre procediment sancionador en matèria de dopatge que es trobe en curs, l'òrgan competent per a resoldre podrà adoptar, en qualsevol moment, mitjançant acord motivat i respectant els principis d'audiència i proporcionalitat, les mesures de caràcter provisional, fins i tot la suspensió provisional de la llicència federativa, que resulten necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que poguera recaure. La mesura consistent en la suspensió provisional de la llicència federativa podrà adoptar-se, exclusivament, en aquells casos en els quals l'objecte del procediment estiga constituït per fets tipificats com a infracció molt greu.

La suspensió provisional de la llicència adoptada conforme a l'assenyalat en els apartats anteriors s'entendrà automàticament alçada si l'òrgan competent per a imposar la sanció no ha resolt el procediment en el termini de tres mesos a comptar des de la seua incoació, llevat que el retard s'haguera ocasionat per causes imputables a l'afectat pel procediment sancionador.

Article 39. *Procediment disciplinari.*

1. El procediment disciplinari s'inicia per resolució de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport a conseqüència de la comunicació que faça, de manera directa, el laboratori de control del dopatge actuant o a conseqüència del coneixement dels fets o la recepció de les proves que permeten fundar la possible existència d'una infracció en matèria de dopatge. En el cas previst en l'article 15.5 d'aquesta Llei, l'agent habilitat remetrà sense dilació el document que acredite la negativa sense justificació vàlida a sotmetre's a un control a l'Agència Espanyola de

Protecció de la Salut en l'Esport. La recepció per l'Agència de tal document permetrà la iniciació del procediment disciplinari.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà tramitar diligències reservades prèviament a l'inici del procediment, amb la finalitat de determinar si hi ha indicis suficients per a l'obertura d'aquest.

Una vegada rebuda aquesta comunicació, es procedirà a la incoació del procediment disciplinari, sense que les anàlisis i altres elements de la comunicació del laboratori puguin ser coneguts per cap altre òrgan diferent al disciplinari.

Els laboratoris adoptaran les mesures necessàries perquè aquesta comunicació es realitzi en condicions que permeten mantindre la confidencialitat i la reserva de la identitat de l'esportista.

Una vegada complit el termini de prescripció previst en l'article 35 d'aquesta Llei o quan haguera recaigut resolució ferma en el corresponent procediment disciplinari causa penal, els laboratoris de control del dopatge no podran mantindre mostres vinculades a una persona identificable.

2. El procediment disciplinari s'incoa i instrueix d'ofici en tots els seus tràmits.

No obstant l'anterior, podran denunciar-se davant l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport aquells fets que proporcionen indicis de la comissió de presumptes conductes o pràctiques de dopatge. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un procediment per a mantindre en secret la identitat del denunciador enfront de tots quants intervinguen en els procediments disciplinaris i en les actuacions prèvies a aquests. El denunciador no serà considerat part en el procediment sancionador.

Tota autoritat o funcionari públic que tinga constància de la possible existència d'una infracció administrativa en matèria de dopatge haurà de posar-ho sense dilació en coneixement de la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

3. La tramitació d'aquests procediments tindrà caràcter de preferent, a fi de complir els terminis establits en aquesta Llei.

4. En el procediment sancionador en matèria de dopatge l'Administració i la persona afectada per aquell podran servir-se de tots els mitjans de prova admissibles en dret, inclòs el passaport biològic si existiren dades sobre aquest. Aquestes proves hauran de valorar-se de manera conjunta d'acord amb les regles de la sana crítica.

5. No obstant això el que es disposa en l'apartat anterior seran d'inexcusable aplicació les següents regles especials de prova:

a) Un resultat analític advers en un control de dopatge constituirà prova de càrrec o suficient a l'efecte de considerar existents les infraccions tipificades en l'article 22.1.a) i b) d'aquesta Llei. A aquest efecte es considerarà prova suficient la concurrència de qualsevol de les circumstàncies següents: que en l'anàlisi de la mostra A de l'esportista es detecte la presència d'una substància prohibida o dels seus metabòlits omarcadors, si l'esportista renúncia a l'anàlisi de la mostra B i aquesta no s'analitza; que l'anàlisi de la mostra B confirme la presència de la substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors detectats en l'anàlisi de la mostra A del esportista.

b) En cas de negativa o resistència a sotmetre's als controls, el document que acredite la negativa subscrit pel personal habilitat a què es refereix l'article 15.5 de la present Llei tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos poden assenyalar o aportar els propis interessats a l'efecte de acreditar que existia justificació vàlida.

c) Es presumeix que els laboratoris de control de dopatge acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge realitzen les anàlisis de mostra i apliquen els procediments de custòdia conforme a la normativa aplicable, excepte prova en contra que acredite que l'incompliment de tals normes podria ser la causa raonable del resultat analític advers. L'esportista o una altra persona pot demostrar que el laboratori ha contravingut la regulació aplicable i que aquesta circumstància podria raonablement haver causat el resultat analític advers que ha donat lloc a la incoació del procediment, i en aquest cas l'òrgan competent tindrà la càrrega de demostrar que aqueixa contravenció de la normativa aplicable no va donar lloc al resultat analític advers.

d) Qualsevol contravenció d'una norma aplicable en els procediments de control del dopatge que no siga causa directa d'un resultat analític advers o d'una altra infracció, no determinarà la invalidesa del resultat. En cas que l'esportista o una altra persona prove que la contravenció respecte a la normativa aplicable podria haver sigut causa del resultat analític advers o de la infracció, l'òrgan competent haurà d'acreditar que la mateixa no ha sigut la causa del resultat analític advers.

e) El presumpte infractor podrà refutar tots els fets i presumpcions que el perjudiquen, inclosos els esmentats en la lletra a) de l'apartat cinqué d'aquest article i provar els fets i circumstàncies necessaris per a la seua defensa.

6. El procediment disciplinari en matèria de dopatge haurà de concloure en el termini màxim de sis mesos a comptar des de la adopció de l'acord d'incoació del procediment. El venciment del termini establert en el paràgraf anterior sense que s'haja notificat resolució expressa produirà la caducitat del procediment. La declaració de caducitat podrà dictar-se d'ofici o a instàncies de l'interessat, i implicarà l'arxivament de les actuacions. Sense perjudici del anterior, no impedirà iniciar un nou procediment sancionador dins del termini legal de prescripció.

7. El procediment disciplinari en matèria de dopatge acabarà mitjançant resolució per caducitat. La resolució del procediment no posa fi a la via administrativa, sent susceptible de revisió d'acord amb el que s'estableix en l'article 40 de la present Llei.

8. Les sancions imposades pels òrgans disciplinaris competents són immediatament executives des de la data en què es notifique la resolució sancionadora, llevat que l'òrgan que haja de conèixer dels recursos contra aquesta resolució acorde la seua suspensió. Les suspensions de les llicències cobraran efecte pel mer fet de la seua notificació en forma al subjecte afectat, sense necessitat d'actes concrets d'execució. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport haurà de notificar les resolucions sancionadores en un termini de 15 dies. El retard en la notificació no afectarà la validesa de la resolució dictada. En el cas que una sanció d'inhabilitació arribara a prescriure en els casos de l'article 35, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport procedirà disciplinàriament contra els responsables d'aquesta falta de notificació.

Això no obstant això, aquestes resolucions sancionadores seran notificades a l'Agència Mundial Antidopatge a les Federacions internacionals i nacionals i altres entitats esmentades en l'article 40.4 d'aquesta Llei.

Sense perjudici de l'anterior, si el subjecte afectat admet els fets constitutius d'infracció des del moment de la comunicació de la resolució d'incoació per l'òrgan competent, i en tot cas abans d'haver tornat a competir, el còmput del període de suspensió podrà començar des de la data del control de dopatge o de producció dels fets, si bé en tot cas, almenys la meitat del període de suspensió haurà de complir-se des de la data de la resolució del procediment per la qual s'imposa la sanció.

En cas que s'adopti la suspensió provisional prevista en l'article 38 d'aquesta Llei, la duració de la mateixa es deduirà del termini total de suspensió finalment imposat, sempre que es respecte aquesta suspensió. No tindrà cap efecte sobre el termini final a complir el fet que l'esportista o una altra persona hagen deixat voluntàriament de competir o haja sigut suspès pel seu propi equip.

En cas que es produïska una demora rellevant en el procediment, no imputable a l'esportista o una altra persona, l'òrgan competent podrà ordenar motivadament que el període de suspensió es compute des d'una data anterior, inclosa la data del control de dopatge o de comissió de la infracció.

9. Les resolucions que imposen sancions per la comissió d'infraccions molt greus de les previstes en l'article 22 d'aquesta Llei seran objecte de publicació per part de l'òrgan que les haguera dictades. Per a aquesta publicació s'utilitzaran de manera preferent mitjans telemàtics.

La publicació es referirà a sancions fermes i únicament contindrà les dades relatives a l'infractor, especialitat esportiva, precepte vulnerat i sanció imposada. No contindrà dades sobre el mètode o substància emprada llevat que resulte completament imprescindible.

Aquesta publicació no podrà mantindre's després de la finalització del termini de duració de la sanció.

Secció 3a De la revisió de sancions en matèria de dopatge.

Article 40. Del recurs administratiu especial en matèria de dopatge en l'esport.

1. Les resolucions adoptades conforme a la present Llei per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, o els actes de tràmit que decidisquen directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinen la impossibilitat de continuar el procediment, causen indefensió o perjudici irreparable per als drets i interessos legítims dels afectats podran ser recorregudes davant el Tribunal Administratiu de l'Esport.

En tot cas podran ser recorregudes les següents resolucions:

- a) Les que determinen la comissió d'infraccions antidopatge, ja imposen una sanció o resulten absolutòries.
- b) Les que arxiven qualsevol procediment seguit per infracció de les normes previstes en la present Llei, bé per motius formals o bé per causes de fons, determinant la no continuació del procediment.
- c) Les que declaren el trencament d'una sanció, incloent l'incompliment de la prohibició de participació durant la suspensió.
- d) Les que fixen la incompetència de l'òrgan que les dicta.
- e) Les que imposen una suspensió provisional.
- f) Les que continguen la denegació de les autoritzacions d'ús terapèutic adoptades conforme a la present Llei.

2. De conformitat amb el que es disposa en l'article 37.1, les resolucions dictades en relació amb esportistes que per ser qualificats oficialment com de nivell internacional no estiguen inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei o les que es dicten en el marc d'una competició internacional, podran ser recorregudes davant l'òrgan i conformement al sistema de resolució de conflictes previst en la normativa de la Federació internacional corresponent.

3. El termini per a interposar el recurs serà de trenta dies, comptat des del següent a la notificació de la resolució. Transcorregut aquest termini, la resolució guanyarà fermesa.

4. Tindran legitimació per a recórrer les persones físiques o jurídiques afectades per la resolució dictada i en tot cas :

- a) L'esportista o subjecte afectat per la resolució.
- b) L'eventual part contrària en la resolució o els perjudicats per la decisió.
- c) La Federació esportiva internacional corresponent.
- d) L'organisme antidopatge del país de residència del subjecte afectat.
- e) L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport..
- f) L'Agència Mundial Antidopatge.
- g) El Comitè Olímpic Internacional o el Comitè Paralímpic Internacional quan la resolució afecte els Jocs Olímpics o Jocs Paralímpics.

5. El recurs especial en matèria de dopatge en l'esport es tramitarà conforme a les regles establides en la Llei 30/1992, de 26 de novembre de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment administratiu Comú per al recurs d'alçada amb les següents especialitats:

- a) El termini màxim de resolució i notificació de la resolució serà de tres mesos, a comptar des de la data en què l'escrit d'iniciació tinga entrada en el registre del

Tribunal Administratiu de l'Esport. Tals resolucions hauran de ser comunicades pel Tribunal Administratiu de l'Esport en tot cas a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i a la Agència Mundial Antidopatge.

b) Transcorregut aquest termini sense resolució expressa, els interessats podran entendre's estimat el recurs.

c) Les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport en aquesta matèria són immediatament executives, esgoten la via administrativa, i contra aquestes les persones legitimades esmentades en l'apartat quart d'aquest article podran interposar recurs contenciós administratiu.

CAPÍTOL III

Protecció de la salut

Secció 1a La planificació de la protecció de la salut

Article 41. *Actuació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà una política efectiva de protecció de la salut dels esportistes i de les persones que realitzen activitat esportiva.

Aquesta política es plasmarà en un Pla de Suport a la salut en l'àmbit de l'activitat esportiva que determine els riscos comuns i específics, especialment ateses les diferents necessitats de dones, homes i menors d'edat, així com a les necessitats específiques per raó de discapacitat i les mesures de prevenció, conservació i recuperació que puguin resultar necessàries en funció dels riscos detectats.

2. Aquest Pla inclourà necessàriament un conjunt d'instruments didàctics per a orientar i formar als propis esportistes en els hàbits i formes saludables de la pràctica esportiva, així com als directius, tècnics i entrenadors i personal sanitari que realitzi la seua labor en l'activitat esportiva de qualsevol categoria.

3. Les actuacions a què es refereixen els apartats anteriors cuidaran de garantir particularment la seua efectivitat en les competicions esportives d'àmbit estatal en les quals participen grups especials de risc, com a menors d'edat o persones amb discapacitat. A tal fi, es promouran instruments de cooperació i coordinació amb les Comunitats Autònomes i les Entitats locals implicades.

Article 42. *Mitjans personals i materials.*

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb les Comunitats Autònomes i les Entitats locals, definirà els elements, mitjans, material i personal necessari per a contribuir a una pràctica esportiva més segura en totes les instal·lacions esportives, en funció de les seues respectives característiques.

Article 43. *Mesures de caràcter específic.*

1. En el marc del Pla establert en l'article 41 correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la realització, entre altres que pogueren ser necessàries, de les següents activitats:

a) Proposar criteris i regles tècniques perquè les competicions i proves de modalitats esportives es configuren de manera que no afecten ni a la salut ni a la integritat dels esportistes.

b) Realitzar propostes sobre l'assistència sanitària a dispensar als esportistes i sobre els dispositius mínims d'assistència sanitària que han d'existir en les competicions esportives.

c) Realitzar propostes sobre el tractament de la salut dels esportistes i els sistemes de cobertura d'aquesta.

2. Quan la competència per a la realització de les mesures anteriors corresponga a les Comunitats Autònomes, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport actuarà coordinadament amb aquestes i a través dels mecanismes de cooperació que es determinen.

Article 44. *Investigació.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb el Sistema Nacional de Salut i en el marc dels plans estatals d'investigació, promourà la investigació científica associada a la pràctica esportiva, a l'aplicació de l'activitat esportiva en el tractament i prevenció de malalties i a la lluita contra el dopatge, ateses les diferents necessitats de dones, homes i menors d'edat, així com a les necessitats específiques per raó de discapacitat.

2. Per a la millor consecució dels fins d'investigació, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport promourà l'adhesió voluntària de les societats científiques i dels centres i professionals que es dediquen a la medicina esportiva, a fi de constituir una xarxa de centres especialitzats en la matèria, mitjançant la subscripció dels corresponents convenis de col·laboració.

3. La informació que aporten quants componguen la xarxa s'utilitzarà per a la reconfiguració i actualització del Pla de Suport a la Salut, amb ple respecte a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 45. *Currículums formatius.*

En els programes formatius dels tècnics esportius i altres titulacions relacionades amb la salut en l'esport s'inclouran determinacions específiques per a assegurar que els docents tinguen els coneixements necessaris en el pla de la fisiologia, la higiene, la biomecànica, la nutrició i altres àrees que tinguen relació amb aquesta, inclosa l'aplicació de l'activitat física per al tractament i prevenció de malalties, amb especial referència a les necessitats específiques de dones, homes i menors d'edat, així com per raó de discapacitat..

Secció 2a Mesures específiques mínimes

Article 46. *Dels reconeixements mèdics.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport determinarà, progressivament, l'obligació d'efectuar reconeixements mèdics amb caràcter previ a l'expedició de la corresponent llicència federativa, en aquells esports en què es considere necessari per a una millor prevenció dels riscos per a la salut dels seus practicants.

2. Mitjançant la realització d'aquests reconeixements mèdics es pretén protegir la salut de l'esportista en relació a l'activitat esportiva. En el disseny dels reconeixements i en l'aplicació a cada modalitat esportiva es tindran en compte :

- a) Les característiques de la modalitat esportiva que vaja a practicar..
- b) L'esforç i altres condicions físiques que exigisca la pràctica de la modalitat esportiva corresponent.
- c) Les condicions ambientals en les quals es practique.
- d) Les necessitats específiques de dones i homes, dels menors d'edat i de persones amb discapacitat.

3. L'obligació prevista en aquest article i les modalitats i abast dels reconeixements es determinaran reglamentàriament.

Article 47. *Dels reconeixements i seguiments de salut als esportistes d'alt nivell.*

Sense perjudici del que es disposa en l'article 43, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un sistema de seguiment de la salut dels esportistes d'alt nivell que contribuïska a assegurar convenientment els riscos de la seua pràctica esportiva i a previndre accidents i malalties relacionats amb ella.

Aquesta actuació constituirà una prioritat dels mitjans de la medicina esportiva de l'Administració General de l'Estat..

Article 48. *Dels seguiments i la protecció de la salut dels esportistes professionals.*

1. En el marc de l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, les activitats de protecció que la Llei General de la Seguretat Social, aprovada per Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, confereix a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, quan a aquestes entitats poguera correspondre la cobertura d'esportistes professionals, hauran de contemplar el desenvolupament de programes específics orientats a protegir la salut i previndre els riscos d'accidents de naturalesa laboral als quals aquest col·lectiu puga estar exposat, així com la realització d'actuacions puntuals dirigides a la recuperació d'aquelles lesions o patologies que pogueren derivar-se de la pròpia practica esportiva.

2. A tals efectes, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport facilitarà a les referides entitats els criteris, estudis, estadístiques i, en general, quanta informació tinga, per a contribuir, amb això, a l'assoliment d'una protecció més eficaç i més especialitzada de tals esportistes.

Article 49. *Targeta de salut de l'esportista.*

1. La targeta de salut de l'esportista és un document que expedeix l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport als qui tenen específicament reconeguda la condició d'esportista d'alt nivell o són contractualment reconeguts com a esportistes professionals, així com a la resta d'esportistes federats en el marc dels convenis específics que a aquest efecte es realitzen per part de les Federacions esportives espanyoles.

2. La targeta de salut té com a finalitat disposar de la millor informació possible per part de l'esportista i del personal sanitari que li atenga en el moment de decidir el tractament aplicable davant una malaltia. L'accés a la informació continguda en ella quedarà limitat a l'esportista i al personal sanitari que li atenga..

3. El contingut i la informació que s'incloga en la targeta de salut es determinarà reglamentàriament previ informe de la Agència Espanyola de Protecció de Dades.

Article 50. *De la protecció de la salut quan es finalitza l'activitat esportiva.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb el Sistema Nacional de Salut, establirà un programa específic per a la protecció de salut i la recuperació o tractament dels esportistes que hagen conclòs la seua activitat esportiva i que presenten seqüeles a conseqüència d'aquesta.

2. Els termes d'aquest programa es determinaran reglamentàriament i en el seu establiment es fomentarà la participació voluntària dels centres que componen la xarxa a què es refereix l'article 44.2, de les associacions d'esportistes, les Federacions esportives, Mutualitats i de les altres entitats públiques o privades que tinguen interès a col·laborar.

Secció 3a De les mesures de salut lligades a la prevenció del dopatge en l'esport.

Article 51. *Seguiments de salut.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà establir programes específics de seguiment dels paràmetres biològics per a controlar la pràctica esportiva en condicions segures i sense pràctiques de dopatge o augment artificial de les pròpies capacitats.

2. Aquests controls se centraran, especialment, en els esportistes de major risc segons determine el Pla de Suport a la Salut i en els de major nivell esportiu.

Els resultats d'aquests seguiments seran estrictament confidencials i dels mateixos únicament rebrà informació l'esportista en qüestió.

CAPÍTOL IV

Del tractament de dades relatives al dopatge

Article 52. *De la responsabilitat dels empleats públics.*

1. El personal que exercisca les funcions de control del dopatge haurà de guardar la confidencialitat i el secret respecte dels assumptes que conega per raó del seu treball.

2. Les dades, informes o antecedents obtinguts en el desenvolupament de les seues funcions només podran utilitzar-se per als fins de control del dopatge i, en el seu cas, per a la denúncia de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes. També podran ser utilitzats per a estudis científics, sempre que no es revele la identitat de les persones.

3. Amb independència de la responsabilitat que procedisca, d'acord amb la legislació específicament aplicable, en particular en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les infraccions en la custòdia i, en el seu cas, la difusió de les dades relatives als controls i procediments en matèria de dopatge tenen la consideració d'infracció molt greu a l'efecte de la legislació d'empleats públics.

Així mateix, aquestes conductes tindran la consideració d'incompliment contractual a què es refereix l'article 54.2.d) del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors respecte del personal laboral al servei de les Administracions Públiques i, en tot cas, tindran la consideració de falta molt greu a l'efecte de règim disciplinari previst en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat públic o en la norma convencional que resulte d'aplicació.

4. La determinació d'aquestes responsabilitats correspon als òrgans disciplinaris competents en matèria de funció pública.

Article 53. *De la responsabilitat dels dirigents, del personal d'entitats esportives i d'altres persones.*

1. Les dades, informes o antecedents obtinguts en el desenvolupament de les seues funcions pels dirigents i per la resta del personal d'entitats esportives, només podran utilitzar-se per als fins del control i, en el seu cas, per a la denúncia de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes..

2. Sense perjudici de les responsabilitats que procedisquen, d'acord amb la legislació específica, les infraccions a què es refereix l'apartat anterior tindrà la consideració de molt greu d'entre les previstes en l'article 76.2 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

3. Les infraccions que puguin cometre's en aquesta matèria seran sancionades, a instàncies de la Presidència del Consell Superior d'Esports, pel Tribunal Administratiu de l'Esport.

4. Les persones que participen en els controls de dopatge que no estiguen esmentats en els apartats anteriors d'aquest article, o en l'article anterior, tindran la mateixa obligació de sigil i secret respecte de les dades o informacions que coneguen en l'exercici de les seues funcions. La infracció d'aquesta obligació serà sancionada, a instàncies del Consell Superior d'Esports, pel Tribunal Administratiu de l'Esport i serà comunicada als respectius Col·legis Professionals als efectes disciplinaris oportuns, sense que en cap cas puguen sancionar-se disciplinàriament els fets que hagen sigut sancionats administrativament, en els casos en què s'aprecie identitat del subjecte, fet i fonament.

Article 54. *Autorització de cessió de dades.*

Les dades i fitxers relatius als controls de dopatge podran ser cedits, en els termes previstos en la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, als organismes internacionals públics o privats dels quals Espanya siga part i que participen en la lluita contra el dopatge en l'àmbit esportiu, en el marc del que disposen els compromisos internacionals legalment vinculants assumits per Espanya, o per a realitzar estadístiques o estudis d'investigació.

TÍTOL III

Polítiques públiques de control i supervisió general dels productes que poden utilitzar-se per al dopatge en l'activitat esportiva

CAPÍTOL I

Mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complementos nutricionals

Article 55. *Obligació de declaració dels productes susceptibles de produir dopatge en l'esport.*

1. Els equips i clubs que participen en competicions en l'àmbit d'aplicació de la present Llei estan obligats a portar un llibre de registre, en els termes que reglamentàriament es determine, en el qual quede constància fefaent i puntual dels productes que s'han dispensat o receptat als esportistes, el metge que ordena o autoritza aquesta utilització, període i forma de prescripció..

2. Els esportistes, equips o grups esportius i els directius estrangers que els representen estan obligats, quan entren a Espanya per a participar en una activitat o competició esportiva, a remetre a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, degudament emplenats, els formularis que la mateixa establisca en els que s'identifiquen els productes que transporten per al seu ús, les unitats dels mateixos i el metge responsable de la seua administració.

Quan l'activitat o competició esportiva siga organitzada per Federacions esportives autonòmiques, correspondrà a la Comunitat Autònoma respectiva la facultat per a establir aquest tipus d'obligacions i el seu abast.

Article 56. *Informació sobre la comercialització de determinats productes.*

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar la col·laboració de l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris perquè s'adopten les mesures necessàries per a conèixer, en tot el cicle productiu i de distribució i comercialització, aquells productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'esport, per considerar que les seues circumstàncies intrínseques i la seua potencial afecció a la salut pública hagen de ser objecte d'un especial seguiment per a facilitar el règim de control que es preveu en aquesta Llei.

Excepcionalment, podrà sol·licitar la mateixa col·laboració de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària i Nutrició.

Les mesures d'execució, control i sanció es duran a terme mitjançant sistemes de cooperació entre l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat o de les Comunitats Autònomes, d'acord amb el marc competencial establert en la normativa vigent.

Article 57. *Potestat d'inspecció.*

Les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, els Serveis d'Inspecció Sanitària de l'Estat així com els òrgans de les Comunitats Autònomes que tinguin atribuïda la competència, per la seua pròpia iniciativa o a instàncies de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, podran inspeccionar les farmacioles i altres instruments que permeten custodiar o albergar els productes i substàncies susceptibles de donar un resultat analític advers en un control de dopatge, sense perjudici del que es disposa en l'apartat sisé de l'article 8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa, en els casos en què siga aplicable.

A l'efecte de l'exercici de la potestat sancionadora per la Administració, es tindrà en compte el tipus de substàncies, el nombre d'unitats, la justificació terapèutica, així com la resta de qüestions directament vinculades al seu exercici professional.

Reglamentàriament, s'establirà el contingut admissible de les farmacioles i, específicament, d'aquells medicaments i productes sanitaris que resulten necessaris per a atendre les contingències derivades de qualsevol urgència mèdica.

Dels resultats dels controls duaners sobre farmacioles i altres instruments previstos en el paràgraf primer que realitzi l'Agència Estatal d'Administració Tributària en el desenvolupament de les seues funcions s'informarà l'òrgan competent en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 58. *Decomís.*

Les substàncies i productes susceptibles de produir dopatge en l'esport o en l'activitat esportiva i els instruments o útils empleats a tal fi podran ser objecte de decomís per les autoritats administratives que inicien els corresponents procediments sancionadors, com a mesura cautelar dins dels mateixos o prèvia a aquells. En aquest segon supòsit, l'òrgan instructor haurà de ratificar aquesta mesura en el curs de la tramitació de l'expedient. Quan s'imposen les corresponents sancions, aquesta mesura podrà convertir-se en definitiva. Els elements decomissats podran ser destinats per la Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport a fins d'investigació..

CAPÍTOL II

De les condicions d'utilització dels productes susceptibles de produir dopatge en l'activitat esportiva

Article 59. *Comercialització i utilització de productes alimentosos.*

El Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat establirà, de comú acord amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, i d'acord amb les Comunitats Autònomes, mecanismes d'informació i de publicitat específics dels productes alimentosos que, sense ser medicaments, puguen produir en l'àmbit de l'esport un resultat analític advers de dopatge.

Específicament, les autoritats administratives espanyoles establiran els procediments adequats per a la declaració dels productes alimentosos que s'introdueixen a Espanya i que puguen entendre's inclosos en l'àmbit d'aquesta Llei.

Article 60. *Prohibicions específiques a la comercialització, en establiments dedicats a activitats esportives, de determinats productes que continguen substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge.*

1. A l'efecte de la present Llei queda prohibit el depòsit, comercialització o distribució, sota qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, d'aquells productes que continguen substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb aquesta Llei.

2. Igualment es prohibeix incitar al consum dels productes determinats en l'apartat anterior en els llocs a què es refereix el mateix.

Article 61. *Publicitat i venda a través de sistemes electrònics.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un programa específic de lluita contra la publicitat enganyosa en aquesta matèria i, en general, contra aquelles conductes publicitàries que inciten al seu consum.

2. Específicament i en coordinació amb els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat s'establirà un programa de control de la venda i comercialització d'aquests productes per Internet i altres mitjans de venda electrònica.

Article 62. *Sancions a la participació de professionals sanitaris i qualssevol altres en activitats de dopatge en l'esport.*

Sense perjudici del que es disposa en l'article 26 d'aquesta Llei per als qui tinguen llicència esportiva, els professionals sanitaris i qualssevol altres professionals que fabriquen, preparen, faciliten, col·laboren, prescrivien o dispensen substàncies i productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'activitat esportiva a la qual es refereix aquesta Llei, o propicien la utilització de mètodes no reglamentaris o prohibits en l'esport, sense complir amb les formalitats prescrites en les seues respectives normes d'actuació i en aquesta Llei, incorreran en responsabilitat disciplinària. Les conductes descrites anteriorment són constitutives d'infracció molt greu i seran sancionades d'acord amb les respectives normes dels seus Col·legis Professionals.

Les persones així sancionades no podran exercir càrrecs esportius o metges en qualsevol entitat relacionada amb l'esport, obtindre llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període coincident amb la duració de la sanció d'inhabilitació que els correspondria d'haver sigut titulars de la llicència federativa.

Article 63. *Sistema d'informació.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i les Comunitats Autònomes crearan, en el marc de l'òrgan de cooperació corresponent, un sistema d'informació sobre la protecció de la salut i contra el dopatge en l'àmbit de l'esport, que garantisca la disponibilitat de la informació i la comunicació recíproques entre les Administracions Públiques amb competències en matèria d'esport i activitat física. En el si de aquest òrgan s'acordaran els objectius i continguts de la informació.

2. El sistema d'informació permetrà conèixer les substàncies susceptibles de produir dopatge i els mètodes prohibits en l'esport, les dades dels expedients disciplinaris i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis realitzades en els diferents laboratoris i incorporarà, com a dades bàsiques, els relatius a població esportiva, recursos humans i materials, activitat desenvolupada, farmàcia i productes sanitaris, finançament i resultats obtinguts, així com les expectatives i opinió dels esportistes, tot això des d'una concepció integral de la lluita contra el dopatge en l'esport.

Així mateix, permetrà conèixer els controls i altres proves realitzades a l'empara de la protecció de la salut de l'esportista i incorporarà un Registre específic en el qual s'inclouen les sancions en la matèria de totes les Administracions Públiques.

El sistema inclourà la variable de sexe en les estadístiques, enquestes i preses de dades que es duguen a terme en la població esportiva, i realitzarà una anàlisi diferenciada de les expectatives i opinions de les dones i homes, introduint indicadors de gènere..

3. Dins del sistema d'informació, i sentida l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, s'establirà la definició i normalització de dades, la selecció d'indicadors i els requeriments tècnics necessaris per a la integració de la informació, amb la finalitat d'aconseguir la màxima fiabilitat de la informació que es produïska.

4. El sistema d'informació estarà a la disposició dels seus usuaris, que seran les Administracions Públiques esportives i sanitàries, els gestors i professionals de l'esport i de la sanitat, així com la pròpia ciutadania, en els termes d'accés i de difusió que s'acorden, previ informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades. En tot cas, el sistema haurà de facilitar la informació en formats adequats, seguint el principi de disseny per a totes les persones, de manera que resulten accessibles i comprensibles per a les persones amb discapacitat.

L'accés a les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis realitzades en els diferents laboratoris, quedarà sempre limitat als òrgans competents en relació amb aquests expedients. L'accés per altres organitzacions, persones o entitats a aquestes dades haurà d'anar sempre precedit de la dissociació de les dades de caràcter personal per a quants intervinguen en l'expedient.

5. Les Comunitats Autònomes, l'Administració General de l'Estat i les Entitats locals aportaran a aquest sistema d'informació les dades necessàries per al seu manteniment i desenvolupament. De la mateixa manera, l'Administració General de l'Estat i les Comunitats Autònomes tenen dret a accedir a les dades que formen part del sistema d'informació, així com a disposar d'ells, en la mesura en què, estrictament, el precisen per al exercici de les seues competències.

6. El tractament i la cessió de dades, inclosos aquells de caràcter personal necessaris per al sistema d'informació, estaran subjectes a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Disposició addicional primera. *Organització nacional antidopatge.*

Als efectes previstos en el Codi Mundial Antidopatge i en la normativa interna de la Agència Mundial Antidopatge, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport tindrà la consideració d'organització nacional antidopatge i exercirà les competències que li corresponguen en aquell àmbit.

Disposició addicional segona. *Adaptació d'estatuts i reglaments federatius.*

Als efectes previstos en aquesta Llei i, especialment, del que es preveu en el seu títol II, les Federacions esportives espanyoles procediran, en el termini màxim de sis mesos, a comptar des de la data d'entrada en vigor de la present Llei, a l'adaptació i modificació dels seus estatuts i reglaments.

Disposició addicional tercera. *Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Agència Estatal Antidopatge passarà a denominar-se Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. Aquesta entitat tindrà la consideració d'agent de finançament i d'execució del Sistema Espanyol de Ciència, Tecnologia i Investigació a l'efecte de l'article 3 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la tecnologia i la Innovació, d'acord amb les funcions que té atribuïdes en els articles 7.1 i 44 de la present Llei.

Disposició addicional quarta. *Òrgans suprimits i referències a aquests.*

1. Queden suprimits el Comité Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals.

2. Totes les referències contingudes en la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport o en altres normes al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i a la Junta de Garanties Electorals s'entendran fetes al nou Tribunal Administratiu de l'Esport.

3. Totes les funcions i tots els mitjans materials i personals que actualment corresponen al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i a la Junta de Garanties Electorals passaran a correspondre al Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició transitòria primera. *Infraccions comeses abans de l'entrada en vigor de la Llei i procediments disciplinaris en curs.*

Les infraccions en matèria de dopatge que s'hagen comés abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regiran pel que es disposa en la normativa anterior. Les que es cometen a partir del dia de la seua entrada en vigor es regiran per la present Llei.

Els procediments disciplinaris en matèria de repressió del dopatge en l'esport, que hagen sigut iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es regiran per la normativa anterior, llevat que l'interessat opte voluntàriament per l'aplicació de la present Llei.

Disposició transitòria segona. *Habilitacions per als controls de dopatge.*

Les habilitacions concedides a l'empara de la normativa anterior continuaran vigents, una vegada produïda l'entrada en vigor d'aquesta Llei, fins que procedisca la seua renovació, que s'ajustarà al que es disposa en aquesta Llei i la seua normativa de desenvolupament.

Disposició transitòria tercera.

El Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals continuaran exercint les seues funcions fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries reguladores del Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició derogatòria única.

1. Queda derogada la Llei orgànica 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i lluita contra el dopatge en l'esport; així com l'article 24 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la Seguretat Ciutadana quant a la referència que feia a les lletres p) i q) de l'article 23 d'aquesta Llei orgànica; i tots els preceptes de normes d'igual o inferior rang que s'oposen al que es disposa en aquesta Llei.

2. Així mateix, queden derogades les lletres p) i q) de l'article 23 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la Seguretat Ciutadana.

Disposició final primera. *Habilitació competencial.*

Sense perjudici de la competència de l'Estat per a regular les facetes que incideixen en l'esfera d'interessos de l'esport federat espanyol en el seu conjunt, així com per a dictar aquells preceptes relatius a la seua pròpia organització, tal com es preveu en l'article 149.1.18 de la Constitució en matèria de bases del règim jurídic de les Administracions públiques i el procediment administratiu comú, la present Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.16 de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i legislació sobre productes farmacèutics, a excepció dels següents preceptes:

a) L'article 44 que es dicta a l'empara de l'article 149.1.15 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre el foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica.

b) L'article 45 que es dicta a l'empara de l'article 149.1.30 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

c) L'article 48.2 que es dicta a l'empara de l'article 149.1.31 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre estadística per a fins estatals.

d) L'article 52 que es dicta a l'empara de l'article 149.1.7 i 18 de la Constitució en el que es refereixen respectivament al règim laboral dels empleats públics i al règim estatutari dels funcionaris públics.

e) Els articles 57, 58 i 60 que es dicten a l'empara de l'article 149.1.29 de la Constitució que es refereix a la competència exclusiva de l'Estat sobre seguretat pública.

Disposició final segona. *Naturalesa de la present Llei.*

La present Llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels següents preceptes i disposicions:

Articles 1 al 9, tots dos inclusivament, amb excepció dels articles 2 i 4, apartat 2, que sí que tenen caràcter orgànic.

Article 15, apartats 4 i 5, excepte els apartats 1 a 3, que tenen caràcter orgànic.

Articles 16 i 17.

Article 18, excepte l'apartat primer que té caràcter orgànic.

Articles 19 al 40, excepte l'article 32 i l'article 33, que sí que tenen caràcter orgànic.

Articles 41 al 50 i articles 52 i 53.

Articles 55 a 62, excepte els paràgrafs 1r i 2n de l'article 57, que sí que tenen caràcter orgànic.

Les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.

Les disposicions transitòries primera, segona i tercera.

La disposició derogatòria, apartat 2.

Les disposicions finals primera, tercera, quarta, cinquena i sisena. Els annexos I i II.

Disposició final tercera. *Desenvolupament reglamentari i habilitació normativa.*

1. S'habilita al Govern per a dictar les disposicions de desenvolupament de la present Llei.

2. En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern aprovarà el nou Estatut de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, adequant-lo a aquesta.

Aquesta nova normativa haurà de contemplar igualment la modificació de la estructura orgànica i les funcions del Consell Superior d'Esports, per a adaptar-lo al que es preveu en la present Llei.

3. S'habilita al Govern per a aprovar quantes normes siguin precises per a garantir l'eficàcia de les previsions de la present Llei.

4. En el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la present Llei, el Govern haurà de presentar un projecte de Llei de lluita contra el dopatge animal.

5. L'annex I i el quadre il·lustratiu contingut en l'annex II de la present Llei podran ser modificats mitjançant Ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports en cas de canvi en el contingut del Codi Mundial Antidopatge.

6. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei, el Govern desenvoluparà reglamentàriament la composició, organització i funcions del Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.*

L'article 84 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport queda redactat en els següents termes:

«Article 84. *Creació del Tribunal Administratiu de l'Esport.*..

1. El Tribunal Administratiu de l'Esport és un òrgan d'àmbit estatal, adscrit orgànicament al Consell Superior d'Esports que, actuant amb independència d'aquest, assumeix les següents funcions:

a) Decidir en via administrativa i en última instància, les qüestions disciplinàries esportives de la seua competència, incloses les assenyalades en la Llei orgànica de Protecció de la Salut de l'Esportista i Lluita contra el Dopatge en l'Activitat Esportiva.

b) Tramitar i resoldre expedients disciplinaris a instàncies del Consell Superior d'Esports i de la seua Comissió Directiva, en els supòsits específics a què es refereix l'article 76 de la Llei de l'Esport.

c) Vetlar, de manera immediata i en última instància administrativa, per l'ajust a dret dels processos electorals en els òrgans de govern de les Federacions esportives espanyoles.

d) Qualsevol altres que se li atribuïsquen en la seua normativa reguladora.

2. La seua composició, organització i funcions es desenvoluparan reglamentàriament, sota els criteris de major simplificació i reducció de la despesa possible. En tot cas, en la seua composició es garantirà el compliment del principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per raons objectivament fundades, degudament motivades.

3. El procediment de tramitació i resolució dels expedients que conega el Tribunal Administratiu de l'Esport s'ajustarà al que es disposa en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, excepte les conseqüències derivades de la violació de les regles de joc o competició, que es regiran per les normes esportives específiques.

4. Les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport esgoten la via administrativa i s'executaran a través de la corresponent Federació esportiva, que serà responsable del seu estricte i efectiu compliment.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 29/1998 de 13 de juliol, de la Jurisdicció contenciosa administrativa.*

S'afeg un apartat 5 a l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la Jurisdicció contenciosa administrativa, que queda redactat en els següents termes:

«Tindran legitimitació per a recórrer davant l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport que es dicten en assumptes de disciplina esportiva en matèria de dopatge, totes les persones esmentades en l'article 40.4 de la Llei orgànica de Protecció de la Salut de l'Esportista i Lluita contra el Dopatge en l'Activitat Esportiva.»

Disposició final sisena. *Entrada en vigor* .

La present Llei entrarà en vigor als vint dies de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado ».

Per tant,

Comandament a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guarden i facen guardar aquesta llei orgànica.

Madrid, 20 de juny de 2013.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Definicions

1. Esdeveniment (esportiu): Sèrie o part de les competicions que es desenvolupen sota la direcció d'un únic organisme esportiu que adopta les regles de participació i organització d'aquest.

Per l' àmbit territorial en el qual es desenvolupen poden classificar-se en:

– Esdeveniment internacional: Es considera com a tal l'organitzat sota la direcció del Comité Olímpic Internacional, el Comité Paralímpic Internacional, una Federació internacional, els organitzadors de grans esdeveniments o una altra organització esportiva internacional.

– Esdeveniment estatal: Es considera com a tal aquell esdeveniment que, estant inclòs en els corresponents calendaris de les Federacions esportives espanyoles, no tinga la condició d'esdeveniment internacional per participar en ell esportistes de nivell internacional o quan les Federacions internacionals ho organitzen o encomanen o autoritzen la seua realització.

2. AMA: L'Agència Mundial Antidopatge. Fundació creada i regida pel Dret Suís.

3. Ajuda substancial: A l'efecte del que es disposa en els articles 27.3.c) i 36 una persona que proporcione ajuda substancial deurà: (1) revelar per complet mitjançant una declaració escrita i signada tota la informació que posseísca en relació amb les infraccions de les normes antidopatge, i (2) col·laborar plenament en la investigació i les decisions que es prenguen sobre qualsevol cas relacionat amb aqueixa informació, la qual cosa inclou, per exemple, atestar durant una audiència si així se li exigeix per part d'una organització antidopatge o tribunal d'experts. Així mateix, la informació facilitada ha de ser creïble i constituir una part important del cas obert o, en cas de no haver-se iniciat aquest, ha d'haver proporcionat un fonament suficient sobre el qual podria haver-se tramitat un cas.

4. Codi: El Codi Mundial Antidopatge i les definicions que es contenen en l'annex del mateix per a la seua interpretació.

5. Comité Olímpic Nacional: L'organització reconeguda pel Comité Olímpic Internacional.

6. Competició: Una prova única, un partit, una partida o un concurs esportiu concret.

7. Control: Part del procés global de control del dopatge que comprén la planificació de controls, la recollida de mostres, la manipulació i anàlisi de mostres i el seu enviament al laboratori.

8. Control del dopatge: Tots els tràmits que van des de la planificació de controls, inclosos tots els passos de processos intermedis, com facilitar informació sobre localització, la recollida i manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, les autoritzacions d'ús terapèutic, la gestió dels resultats i les vistes.

Per la seua forma de realització poden ser:

Per sorpresa: Un control de dopatge que es produeix sense previ avís a l'esportista i en el qual l'esportista és contínuament acompanyat des del moment de la notificació fins que facilita la mostra.

Dirigits o per citació: Selecció d'esportistes per a la realització de controls, conforme a la qual se seleccionen a esportistes o grups d'esportistes concrets sense base aleatòria, per a realitzar els controls en un moment concret.

9. Convenció de la Unesco: Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport adoptada durant la 33a sessió de l'Assemblea General de la Unesco el 19 d'octubre de 2005 que inclou totes i cadascuna de les esmenes adoptades per els.

Estats Parts signants de la Convenció i per la Conferència de les Parts signatàries de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport.

10. Esport d'equip: Esport que autoritza la substitució de jugadors durant una competició.

11. Esport individual: Qualsevol esport que no siga d'equip.

12. Esportista: Qualsevol persona que participe en un esport a nivell internacional o estatal, així com qualsevol altre competidor en l'esport que està subjecte a la jurisdicció de qualsevol signatari o a una altra organització esportiva que accepti el Codi.

13. Esportista de nivell internacional. Es considera esportista de nivell internacional a l'efecte de aquesta Llei als esportistes designats per una o diverses Federacions internacionals com a integrants d'un grup de seguiment..

14. Divulgació pública o comunicació pública: Revelar o difondre infamació al públic en general o a altres persones que no siguen les susceptibles de rebre notificació conforme a el que es disposa en l'article.

15. Duració de l'esdeveniment: Temps transcorregut entre el principi i el final d'un esdeveniment, segons establisca l'organisme responsable d'aquest esdeveniment. En competició: significa que el període comença des de 12 hores abans de celebrar-se una competició en la qual l'esportista tinga previst participar fins al final d'aquesta competició i el procés de recollida de mostres relacionat amb ella.

16. Falsificació: Alterar amb finalitats il·legítims o d'una manera il·legítima; exercir una influència inadequada en un resultat; interferir il·legítimament, obstruir, enganyar o participar en qualsevol acte fraudulent per a alterar els resultats o per a evitar que es produïsquen els procediments normals o proporcionar informació fraudulenta a una organització antidopatge.

17. Grup de seguiment: Grup d'esportistes d'alt nivell identificats per cada Federació internacional o organització nacional antidopatge, i que estan subjectes alhora a controls en competició i fora de competició en el marc de la planificació de controls de la Federació internacional o de l'organització nacional antidopatge en qüestió. Cada Federació internacional haurà de publicar una llista en la qual figuren els esportistes inclosos en el seu grup de seguiment, ja siga indicant el seu nom o establint criteris específics i definits clarament.

18. Intent: Conducta voluntària que constitueix un pas substancial en el curs d'una acció planificada l'objectiu de la qual és la comissió d'una infracció de normes antidopatge.

19. Llista de substàncies i mètodes prohibits: La llista que identifica les substàncies i mètodes prohibits.

20. Marcador: Un compost, un grup de compostos o paràmetre(s) biològic(s) que indiquen l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.

21. Menor: Persona física que no ha aconseguit la majoria d'edat..

22. Metabòlit: Qualsevol substància produïda per un procés de biotransformació.

23. Mètode prohibit: Qualsevol mètode descrit com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.

24. Mostra: Qualsevol material biològic recollit amb finalitats de control del dopatge.

25. Organització antidopatge: Un signatari que és responsable de l'adopció de normes per a iniciar, posar en pràctica o exigir el compliment de qualsevol part del procés de control antidopatge. Això inclou, per exemple, al Comitè Olímpic Internacional, al Comitè Paralímpic Internacional, a altres organitzacions responsables de grans esdeveniments esportius que realitzen controls en esdeveniments dels quals siguen responsables, a la AMA, a les Federacions internacionals, i les organitzacions nacionals antidopatge.

26. Organització nacional antidopatge: La o les entitats designades per cada país com a autoritat principal responsable de l'adopció i la posada en pràctica de normes antidopatge, de la recollida de mostres, de la gestió dels resultats, i de la celebració de les vistes, a nivell nacional.

27. Participant: Qualsevol esportista o personal de suport als esportistes.

28. Persona: Una persona física o una organització o una altra entitat.
29. Personal de suport als esportistes: Qualsevol entrenador, preparador físic, director esportiu, agent, personal de l'equip, funcionari, personal mèdic o paramèdic, pare, mare o qualsevol altra persona que treballi amb, tracte o ajude a esportistes que participen en o es preparen per a competicions esportives.
30. Possessió: Possessió física o de fet (que només es determinarà si la persona exerceix un control exclusiu de la substància o mètode prohibits o del lloc en el qual es troben la substància o mètode prohibits); deu, no obstant això, que si la persona no exerceix un control exclusiu de la substància o mètode prohibit o del lloc en el qual es troba la substància o mètode prohibit, la possessió de fet només s'apreciarà si la persona tinguera coneixement de la presència de la substància o mètode prohibit i tenia la intenció d'exercir un control sobre ell; per tant, no podrà haver-hi infracció de les normes antidopatge sobre la base de la mera possessió si, abans de rebre qualsevol notificació que li comuniqui una infracció de les normes antidopatge, la persona ha pres mesures concretes que demostrin que ja no té voluntat de possessió i que ha renunciat a ella declarant-ho explícitament davant una organització antidopatge. Sense perjudici de qualsevol altra afirmació en contra recollida en aquesta definició, la compra (fins i tot per mitjans electrònics o d'una altra índole) d'una substància o mètode prohibit constitueix possessió per part de la persona que realitzi aquesta compra.
31. Resultat analític advers: Un informe per part d'un laboratori acreditat per la AMA que, de conformitat amb la Norma Internacional per a Laboratoris i altres documents tècnics relacionats identifiqui en una mostra la presència d'una substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors o evidències de l'ús d'un mètode prohibit.
32. Resultat anòmal: Informe emès per un laboratori o una altra entitat acreditada per la AMA que requereix una investigació més detallada segons la Norma Internacional per a Laboratoris o els documents tècnics relacionats abans de decidir sobre l'existència d'un resultat analític advers.
33. Sistema d'informació establert per la AMA: es tracta d'una eina per a la gestió de bases de dades situada en un lloc web per a introduir informació, emmagatzemar-la, compartir-la i elaborar informes amb la finalitat d'ajudar a les parts interessades i a la AMA en les seues activitats contra el dopatge juntament amb la legislació relativa a la protecció de dades..
- Aquest sistema porta, en l'actualitat, el nom de «Anti-Dopatge Administration and Management System» (ADAMS).
34. Substàncies específiques: Qualsevol substància descrita com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.
35. Substància prohibida: Qualsevol substància descrita com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.
36. Trànsit: La venda, lliurament, transport, enviament, repartiment o distribució d'una substància prohibida o mètode prohibit (ja siga físicament o per mitjans electrònics o d'una altra índole) per part d'un esportista, el personal de suport a l'esportista o qualsevol altra persona sotmesa a la jurisdicció d'una organització antidopatge a qualsevol tercer; no obstant això, aquesta definició no inclou les accions de bona fe que realitzi el personal mèdic en relació amb una substància prohibida utilitzada per a propòsits terapèutics genuïns i legals o una altra justificació acceptable, i no inclourà accions relacionades amb substàncies prohibides que no estiguen prohibides fora de competició, llevat que les circumstàncies en el seu conjunt demostrin que la finalitat d'aquestes substàncies prohibides no siga per a propòsits terapèutics genuïns i legals.
37. Ús: La utilització, aplicació, ingestió, injecció o consum per qualsevol mitjà d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.

ANNEX II

Reincidència

Infraccions

1a infracció	2a infracció					
	SR	*NLCF	*NCS	ES	SA	*TRA
SR	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-vida
*NLCF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-vida	vida
*NCS	1-4	4-8	4-8	6-8	10-vida	vida
ES	2-4	6-8	6-8	8-vida	vida	vida
SA	4-5	10-vida	10-vida	vida	vida	vida
*TRA	8-vida	vida	vida	vida	vida	vida

*SR [Sanció reduïda per ús de substàncies específiques segons l'article 10.4]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de ser sancionada mitjançant una sanció reduïda segons l'article 10.4 pel fet que versava sobre una substància específica i es complien les altres condicions d'aqueix article.

*NLCF [No indicar la localització de l'esportista o controls fallits]; la infracció de la norma antidopatge va ser o haurà de sancionar-se conformement a l'article 10.3.3 [No indicar la localització de l'esportista o controls fallits].

*NCS [Sanció reduïda per no existir negligència o culpa significativa]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de sancionar-se mitjançant una sanció reduïda segons l'article 10.5.2 perquè l'esportista ha demostrat no haver actuat amb negligència o culpa significativa d'acord amb l'especificat en aqueix article.

ES [Sanció estàndard segons els articles 10.2 o 10.3.1]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de sancionar-se mitjançant una sanció estàndard de dues [2] anys segons els articles 10.2 o 10.3.1.

SA [Sanció agreujada]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de sancionar-se mitjançant una sanció agreujada en virtut de l'article 10.6 pel fet que l'organització antidopatge ha demostrat que es reunien les condicions establides en aqueix article.

*TRA [Trànsit o intent de traficar i administració o intent d'administració]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de sancionar-se mitjançant una sanció conforme a l'article 10.3.2.